

Šentjurske NOVICE

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE novice
1998

352(497.4 Šentjur)

0052305,9

COBISS

KNJIZNICA ŠENTJUR

22. september 1998

letnik: V

št.: 9

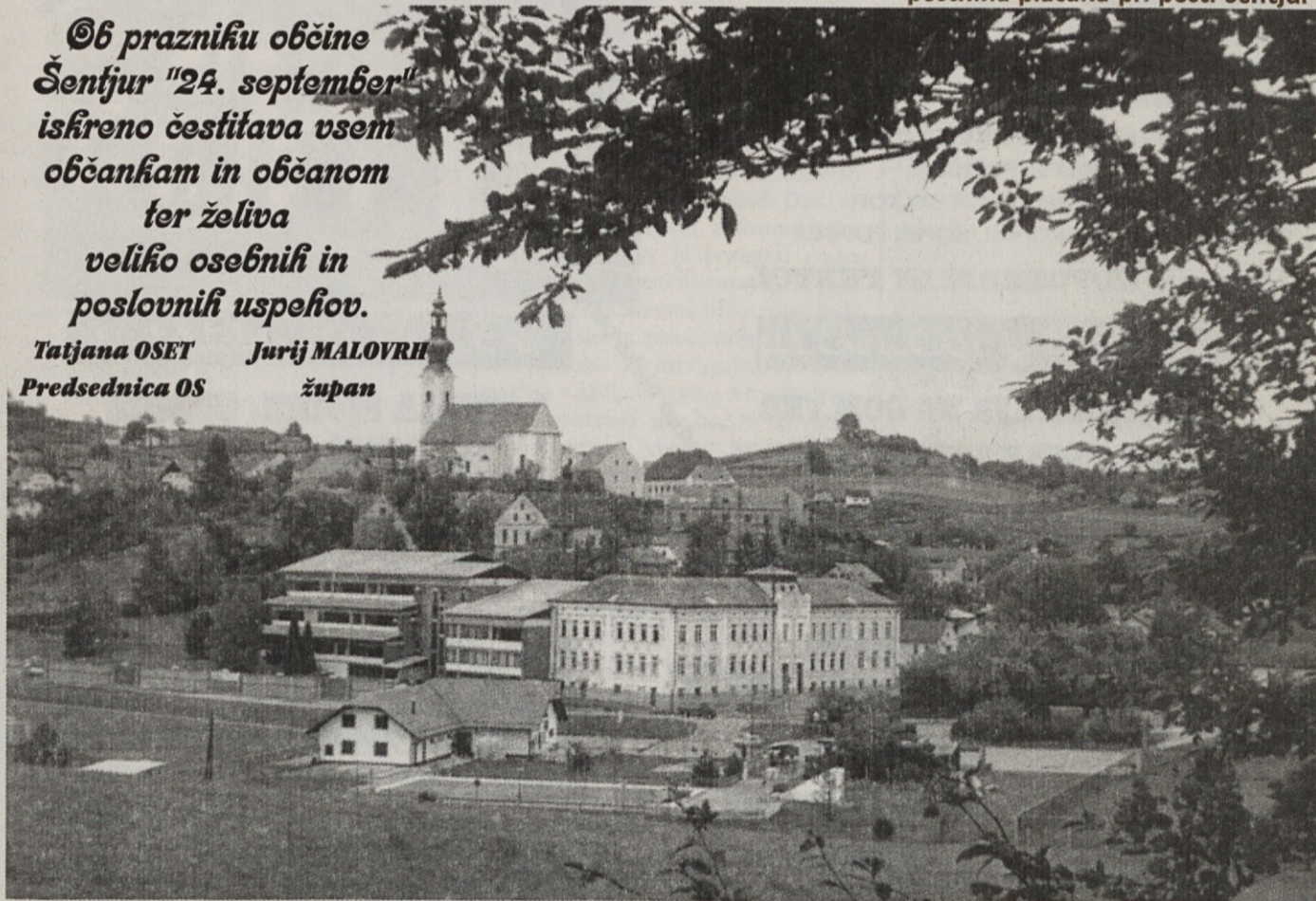
cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

**Ob prazniku občine
Šentjur "24. september"
iskreno čestitava vsem
občankam in občanom
ter želiva
veliko osebnih in
poslovnih uspehov.**

Tatjana OSET
Predsednica OS

Jurij MALOVRH
župan

BOHORČ
Šentjur
TEL.: 743-095
Se priporočamo!

**Gostišče
JANEZ**
na Ponikvi
tel.: 792-397
Vabljeni!

Čestitamo ob
občinskem
prazniku!

- izvedba elektroinstalacij in strel vodov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve

**ELEKTROINSTALACIJE
IN TRGOVINA**

ANTON SELJČ s.p., Tel.: 743 316, 0609 611 603

ElektroBUM TRŽNICA
Trgovina z elektro materialom **ŠENTJUR**

**AVTOMATSKE
VAROVALKE
že od 540,00 SIT**

SUPER CENA

SUPER KABEL PGP 3X1,5 38,90 SIT
KABEL PGP 3X2,5 69,90 SIT
DOMOFON 1 stranka 13.790,00 SIT **CENA**

**TRGOVINA
STORITVE**

d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: 063/743-151

AKCIJA

žarnice

39,00 SIT

žarnice fluo

99,00 SIT

plafoniere ORNAMENT

1.512,00 SIT

bojler emajliran 80l

16.990,00 SIT

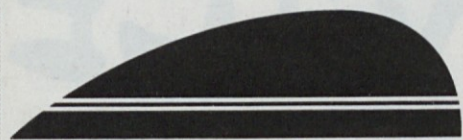
radiator KORADO

9.948,00 SIT

plinska peč (voda+ogrevanje) elektronska

142.758,00 SIT

Čestitamo ob občinskem prazniku

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE,

CEMENT, APNO, MIVKO,

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

izredno nizke cene

PONUDBA MESECA:

*** OPEKA MODUL ORMOŽ
* TLAKOVCI PODLESNIK**

063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

STROJNA ZEMELJSKA GRADBENA DELA

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrnčiča 10

3230 Šentjur

Tel.: 063/743-192

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- lasten prevoz strojev
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gramoza in zemlje z dovozom

Podjetno in solidno!

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -
- Rogaška Slatina - na obvoznici - tel.: 063/816 - 676 -

TWINGO

**1,2 (air bag,
blokada
motorja)
že od**

1.347.500 SIT

novi model

LAGUNA RXE 16V NOVA KOV. B.	OD 3.235.400 SIT
ESPACE 2.0 RXE KOV. BARVA	OD 5.105.000 SIT
KANGOO RN 1.9D, NOS. 750KG (5% PD)	OD 1.795.000 SIT
CLIO	OD 1.441.000 SIT
MEGANE RL 1.4 5V, RDEČ	1.926.453 SIT
MEGANE COUPE RN 1.6, KOV. B., 5V	2.240.400 SIT
MEGANE SCENIC RN 1.6, KOV. B.	2.595.300 SIT

ODKUP STARO ZA NOVO - KREDITI

Ponudba velja do razprodaje zalog

Le kaj nam je!

"Kaj že spet volitve! Prav smotano in brezveze je hoditi na volišča."

Tako sem pred nekaj dnevi slišal vzklikniti mlado in perspektivno šentjursko intelektualko.

Že skoraj deset let se vrtim v šentjurski politiki, zadnje čase sicer res bolj po obrobju, zato sem njen protest spontano vzel v breme svoje duše. Da gredo pametni mladenki po devetih letih demokracije lasje pokonci, ko sliši za politiko, stranke in volitve, je tudi delček moje krivde. Sicer malo, a vendarle. Pa sploh ni edina. Preko 90 odstotkov nas je z veseljem šlo na plebiscit za samostojno Slovenijo, okrog 80% na prve demokratične volitve, na naslednje že 10 odstotkov manj, na zadnje letošnje glasovanje, na referendum v Dobju, je prišla le še dobra polovica volilnih upravičencev. Pa je bil to v primerjavi z udeležbo na volitvah ljubljanskega župana še blesteč odstotek! Le koliko volivcev bo prišlo na volišča v novembru in kje se bodo ustavili ti odstotki?

Nisem skočil na noge in pohitel z ugovorom moji mladi sogovornici. Enostavno mi je zmanjkalo besed. Ko sem se potem spet in spet vračal k njenemu vzkliku, mi je njen odpor vse bolj lezel pod kožo. Saj res, le zakaj spet na volišča? Imeli bomo cirkus, nazadnje pa bo na županskem stolčku obsedel Malovrh, v občinskem svetu bodo še naprej kraljevali Erjavec, Osetka, Škoberne, Čokl, Artnak in drugi stari strankarski mački, spisek "neuničljivih" občinskih uradnikov bo ostal nedotaknjen. Prav nič se ne bo spremenilo.

Beseda idiot menda izvira iz grščine in označuje človeka, ki ne zmore pogleda preko osebnih pregrad in ga tisto tam čez tudi prav malo briga. Je na neustavljivem pohodu vsesplošna bejavost? Je tako opevana demokracija res le zakonita vladavina dolgočasnega povprečja, ki hromi polovico odraslih državljanov? Tisto pametnejšo polovico, ki pa jo tako nesimpatično označuje tisti grški pojem?

Še nekako razumem, če je starejši človek družbeno manj senzibilen, zelo težko pa, če je mladeniču ali mladenki takorekoč edina skrb, kako priti do dobre službe in si zagotoviti svoj svet. Med šentjursko študentarijo je kar nekaj politologov, komunikologov, novinarjev, a bi jih zaman iskali med članstvom strank. Največkrat sanjajo o dobrih diplomatskih službah. Menda jim celo profesorji svetujejo, naj ostanejo zunaj. Zabredeš v nepravo stranko in si out, pravijo. Kar strašljivo!

Nekaj novo - starega pa je vendarle: pojavila se je neodvisna lista, ki bo na teh volitvah štartala na občinsko oblast? Mladi Diaci iz Vrbnega bi rad izkoristil antistrankarsko razpoloženje volivcev in poskušal preko tega "by passa" prekiniti monotonijo in priti v občinski svet. Začsno mu lahko uspe, toda naprej ne bo šlo in razočaranju se ne bo mogoče izogniti. Z oživiljanjem pravkar pokopanega szdljevskega vsesplošnega pluralizma interesov kot fasade za točno določene osebne interese, čeprav s prekaljenim pragmatikom Otom Pungartnikom na čelu, brez močne ideje pač ni mogoče preseči okorelosti strankarske demokracije. Diaci in Oto bi jo morala izgrajevati od znotraj, a sta očitno preveč samosvoja in neučakana. Boj z mlini na veter, ali vsaj imitacija tega boja, sta od Cervantesa naprej sicer simpatično početje, a žal obupno neustvarjalna.

Pa sem spet tam, na začetku!

Ne, ne bom več tarna! Verjamem, da sta cilj in pot prava, le najti je treba vero v sočloveka in sprejeti tekmo! Tudi predvolilni čas in volitve so del te čudne poti, tega iskanja, te dirke.

Toda, če ne kupiš srečke, je možnost dobitka nična! Ta prispodoba velja moji mladi sogovornici in tisti polovici državljanov, ki so jim volitve rahlo odveč.

Franc Kovač

Prireditve ob občinskem prazniku

Svečana seja občinskega sveta in podelitev priznanj in plaket: v soboto, 26. septembra ob 15. uri v skupščinski dvorani

Odkritje kipa Franja Malgaja: v soboto, 26. septembra ob 16. uri na Mestnem trgu

Sodelujejo: pihalni orkester, mažoretke, MePZ "Zarja" iz Šentvida, Rajske strune, MePZ "Danica" iz Šentprimoža in MPZ "Skladatelj Ivapcev"

Druge spremljajoče prireditve

Četrtek, 24. septembra: predstavitev pesniške zbirke "Pesmi dveh" Anice Hvalec in Ivane Klepec ob 19. uri v Knjižnici Šentjur

Petek, 25. septembra:

- ob 8. uri: Turnir v aktivnem šahu v TIP Lipa;

- ob 15. uri: srečanje Društva vojnih invalidov v gostilni Erjavec na Kalobju;

- od 9 - 16 ure : Zabava z ansamblom Nasmeh pred Blagovnico Resevna

Sobota, 26. septembra:

- ob 8. uri odprto teniško prvenstvo Šentjurja

- ob 20. uri: Koncert pevskih zborov v farni cerkvi na Ponikvi

- od 17. do 2. ure: veseli večer s Šentjurskimi mizikanti v gostišču Vija vaja

Nedelja, 27. september:

- ob 9. uri: strelsko tekmovanje lovcev na Tičevem

- ob 15. uri: Otvoritev Slomškove hiše na Slomu. Kulturni program in slovesna maša;

Četrtek, 1. oktobra ob 18. uri: Fotografska razstava PD Slivnica "Medvodje 98"

Sobota, 10. oktobra ob 14. uri: maša v starokrščanski cerkvi na Rifniku

IZ VSEBINE

PRAZNIK OBČINE IN MESTA ŠENTJUR

OBČINSKA PRIZNANJA '98

KDO S KOM NA VOLITVAH

TRETJI MANDAT ZA J. MALOVRA

USPELA TURISTIČNA PRIREDITEV NA PLANINI

Naslednja številka

**Šentjurskih novic
izide v torek, 27.
oktobra 1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Večanje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

V občinskem svetu že živahno predvolilno vzdušje

Kar škoda je, da so volitve le vsake štiri leta. Podobno kot se v mesecih pred volitvami da politiki neverjetno veliko asfaltnih površin, postanejo tudi seje občinskega sveta burnejše in zanimivejše. Takšna je bila tudi septembrska seja, ki se je dogajala v ponedeljek, 14. septembra od 15. pa tja do 22. ure. Tokrat so svetniki tudi prvič uporabljali elektronsko glasovalno napravo in se že ob njej prvič sporekli. Maruša (SKD) je vztrajal, da mora biti seštevek vseh glasov (za, proti in vzdržani) enak številu navzočih svetnikov, tako kot se je štel vse doslej in kot tudi piše v Poslovniku, predsednica Osetova in sekretar Škoberne pa sta se po štirih letih "butalskega preštevanja" le tega očitno naveličala. Sama elektronika seveda ni bila nič kriva, če se je na seji potem preštevalo glasove tako in drugače.

Po kroničnih težavah z zapisnikom - svoji tradiciji ugovarjanja (upravičenega!) bo vse do konca očitno ostal zvest le Cveto Erjavec (ZL), ki mu je tokrat zapisnikar, sekretar OS Janez Škoberne zabrusil, da so zapisniki čisto O.K., celo boljši od celjskih, da le z njim nekaj ne štima - se je že ob županovi točki "Aktualno v občini" in svetniških "Pobudah in vprašanjih" razvila burna razprava.

Čigav je Malgajev kip in komu služi za promocijo?

Nobenega dvoma več ni, da bo v soboto, 26. septembra, v okviru praznovanja občinskega praznika odkrit spomenik F. Malgaju. Gre menda za štirimetrsko granitno stvaritev kiparja Meška, ki jo je doslej videl le svetnik Vrečko (LDS) in mu je zelo všeč ter je zato hvaležno pohvalil župana za njegova prizadevanja. Povsem drugače pa je reagiral predsednik Mestnega sveta Cveto Erjavec (ZL), ki naj bi bil tudi član odbora za postavitev spomenika. Ta odbor namreč ni bil nikoli sklican, pa tudi nihče ni vprašal Mestni svet Šentjur niti za mnenje, kaj šele za dovoljenje za postavitev spomenika. Tudi odbor za kulturo menda ni bil o ničemer obveščen, a zaradi tega njegov predsednik Kolar, ki je doma iz županove kršćanskodemokratske hiše, ni niti poskušal protestirati. Župan pač sam najbolje ve, kaj je prav!? Erjavec je zatrdil, da gre za županovo samovoljo in promocijo za tretji županski mandat. Ker pa je znano, da bo Erjavec županski kandidat ZL, si ga je koj spretno sposodil predsednik Artnak (LDS), češ, da se tudi on gre več ali manj le svojo promocijo. Ker je Erjavec tokrat prevzel Artnakovo vodilno vlogo pri postavljanju pobud in vprašanj (Artnak je v sicer za LDS vnaprej izgubljeno bitko za županski stolček porinil Gregorja Bezenška), so le - te tokrat res

izzvenele "reklamno", pa čeprav jim sploh ne gre odrekati tehtnosti.

Gasilski državni udar v Dobrini

Odločitev dobrinskih gasilcev, da se odcepijo od loških kolegov, je dobila nepričakovan odmev v občinskem svetu, kajti ravnali naj bi v nasprotju z gasilskimi predpisi in brez ustreznih soglasij. Zlasti Erjavec je poudarjal, da gre za delikatno zadevo, ki obeta velike težave, drugi svetniki pa so se več ali manj prizanesljivo smehljali. Kasneje se je pojasnilo, da deset državljanov lahko ustanovi katerokoli društvo, seveda tudi gasilsko, pod vprašajem pa ostanejo le javna gasilska pooblastila, ki pa se lahko pridobijo le po določenem postopku.

Cveto Erjavec in Tatjana Oset napadeta župana

"Zlih" namenov v Erjavčevih pobudah pač skoraj ni mogoče prezreti. Kje je poročilo o škodi po letošnjem neurju s točo? Zakaj ni bila takrat aktivirana služba za zaščito in reševanje? Kako je občina pomagala prizadetim? Zakaj je župan povsem samovoljno prestavil letošnje Ipavčeve dneve v čas volivne kampanje? Zakaj občina ignorira zahteve KS Šentjur za spremembo prostorsko ureditvenih aktov? Zakaj župan ničesar ne ukrene zoper velenjski Vegrad, ki že eno leto zamuja s pričetkom gradnje avtobusne postaje?

K temu je predsednica SLS med drugim dodala enako "hudobno" vprašanje v zvezi z županovim neukrepanjem zoper "črnograditeljstvo" funkcionarke SKD Arzenškove, in pa nič manj pomenljivo vprašanje, komu občinska uprava pravzaprav sploh odgovarja za svoje nedelo.

Tudi "tečnarjenje" Maruše glede težav z osnimi pritiski na občinskih cestah, reklamacij za razrit asfalt po plinifikaciji in neustrezno kvaliteto popravila ceste Črnolice - Gorica, ni bilo ravno prijetno, a verjetno ne predvolilno naravnano.

Smo še ali nismo več pobrateni z Užiško Požego?

Artnak je tokrat prispeval k vprašanjem in pobudam dve zanimivi cvetki. Zahteval je, da občina pokrene postopek zoper neznane storilce (Da so to bili ribiči, je splošno znano dejstvo!), ki so s kurjenjem ob Slivniškem jezeru storili kaznivo dejanje iz 333. člena KZ, zanimalo pa ga je tudi, kako je s pobratinstvom z Užiško Požego.

Nova kategorizacija občinskih cest in javnih poti

Predlog kategorizacije občinskih cest in javnih poti je spodbudil nekaj ostrejših razmišljanj, ker pa osnutku odloka ni bil priložen pravilnik

o prometnem režimu (vroča tema svetnika Maruše o osnih pritiskih) in režimu vzdrževanja, do krvavih prask še ni moglo priti. Verjetno se bo to zgodilo na naslednji seji. Po novi kategorizaciji je v kategorijo regionalnih cest prešlo 26 km cest (Nova vas - Jakob - Šentrupert; Proseniško - Loče), na plečih občine pa še ostane 130 km lokalnih cest in 210 km javnih poti.

Imeli bomo le tri volivne enote

Točki dnevnega reda o spremembah statuta občine - šlo je predvsem za formalne spremembe zaradi ustanovitve nove občine Dobje - in zaščiti vodnega vira Kapsel, sta minili brez večjih pretresov. Nekaj več ognja je bilo zaznati pri sprejemanju občinske volivne zakonodaje.

Volitve v svete KS bodo potekale po večinskem sistemu, število volivnih enot pa bodo določili sveti KS. Število svetnikov v KS ostane praviloma nespremenjeno.

Za volitve v občinski svet je z zakonom določen proporcionalni volivni sistem, urad župana pa je pripravil predlog za tri volivne enote, ki je bil kasneje tudi sprejet. 1. volivna enota obsega KS Šentjur mesto in KS Šentjur okolica in ima 10 svetniških mest. KS Ponikva, Dramlje in Blagovna so v 2. volivni enoti, ki ima 8 mest, enako kot južni del občine (Slivnica, Loka, Prevorje, Planina in Kalobje), ki predstavlja 3. volivno enoto. Okrog tega predloga je bilo nekaj nategovanja. Artnak (LDS) je najprej zahteval, da ima južni del občine enega svetnika več, ko pa zaradi matematike njegov predlog ni oprisel skozi, je predlagal absolutni proporcionalni volilni sistem (vsa občina bi bila le ena volivna enota). Prav nasprotni predlog smo imeli socialdemokrati, ki v načelu zagovarjamo večinski volivni sistem, ali pa vsaj največje možno število volivnih enot, saj je le tako možno, da v OS dobijo mesto zastopniki vseh KS.

Sprejet je bil tudi odlok o delni povrnitvi stroškov za volivno kampanjo. Tako kot je predvideno v zakonu, bodo organizatorji volivne kampanje v občinski svet in za župana lahko pričakovali povrnitev svojih stroškov v višini po 60 SIT za dobljeni glas.

V občini Dobje bodo imeli 7 svetnikov, ki jih bodo volili po "socialdemokratskem", to je večinskem, volivnem sistemu, o stroških svoje volivne kampanje pa bodo Dobjani že odločali samostojno.

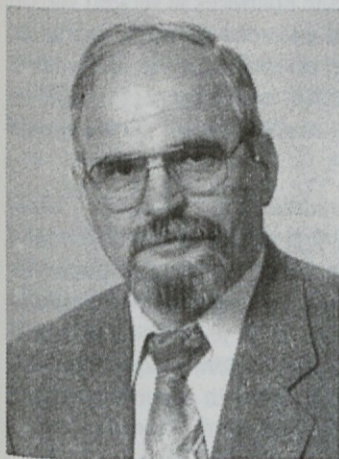
Seja je bila prekinjena ob 21,30 uri in se je nadaljevala naslednji ponedeljek.

F.K.

Ob prazniku občine Šentjur

Tako v zasebnem kot javnem življenju radi praznujemo v krogu prijateljev, znancev in sodelavcev. Praznovanje je toliko lepše, če je bilo leto, pod katerega vlečemo črto, uspešno.

Čas od lanskega do letošnjega praznovanja lahko štejem za zelo uspešnega, kajti cilji, ki smo si jih v občini zadali v začetku ali med mandatom, se iztekajo prav na koncu letošnjega ali v začetku prihodnjega leta.

V času jurjevanja smo odprli podvoz pod magistralno železniško progo in cesto. Investicija nas je stala približno 240 milijonov SIT. Projektantski predračun je predvideval 370 milijonov SIT in če bi upoštevali še vsakokratne podražitve od 10 do 20%, bi bila investicija težka preko 400 milijonov. Zaradi dobrega sodelovanja s Slovenskimi železnicami in Gradbeno fakulteto v Mariboru, ki je nekatere zadeve sproti projektirala, smo podvoz lahko

tako poceni zgadili. Tu je potrebno posebej pohvaliti firmo Gradis Celje, ki je končala gradnjo v pogodbenem roku in zelo kakovitno. Zlasti gre zahvala krajanom, obrtnikom in podjetnikom ter Skladu stavbnih zemljišč in obema KS Šentjur - mesto in Šentjur - okolica, ki so se pravočasno in hitro odzvali ter prispevali manjkajoča sredstva.

S podvozom se je bistveno izboljšala povezava med prebivalci južno od železnice in občinskim središčem, povečala se je kvaliteta bivanja, vrednost nepremičnin in izboljšala možnost zasebnega podjetništva.

V avgustu smo začeli z gradnjo nadvoza in mostu pri Zikošku, saj sta sedanji most in železniški prehod pogosto velika prometna ovira. S Slovenskimi železnicami je sklenjen dogovor o urejanju deponije v smislu bodočega nadvoza, z Direkcijo za ceste RS pa je dogovorjen terminski plan izvedbe obeh objektov in finančnih obveznosti. Optimalni rok izvedbe je leto 2001.

Z Ministrstvom za promet in zveze smo uskladili in tudi uredili obnovo asfaltne prevleke na cesti Šentjur - Črnomla - Gorica. Moderniziral se je tudi del ceste Prevorje - Lesično. Manjkata še približno dva kilometra, za katera upamo, da bosta imela prevleko v prihodnjem letu. Moderniziranih je bilo tudi več odsekov na lokalnih cestah.

Izredno aktivne pa so bile tudi posamezne krajevne skupnosti, ki so s pridnim delom občanov, z lastnimi sredstvi ter prispevki in samoprispevki občanov ter tudi deležem občine in države gradile svojo infrastrukturo.

Končujejo se dela na primarnem vodovodu Hrastje III. faza in bo celotni vodovod v funkciji predvidoma že v mesecu oktobru letos. Manjka še vodohram, vendar je nujnejša vodooskrba v Dramljah

in Slivnici, zato smo pristopili k gradnji le - te. Tudi ta investicija se bo vlekla še v naslednje leto.

Pomembna sta kvalitetna voda in zdravju naklonjen cevovod.

Gradnja doma upokojencev gre h koncu. Ta tako težko pričakovana ustanova dobiva končno obliko. Potrebna so še manjša končna dela, oprema in ureditev okolice. Po gradbeni plati bo dokončan v mesecu novembru, vseljiv pa predvidoma v marcu ali aprilu.. V sklopu doma bo tudi 16 varovanih stanovanj, ki bodo nudila dodatno komoditeto uporabnikom. S tem se bo uresničila želja mnogih starejših, saj bodo ostali v domačem kraju v bližini svojih sorodnikov, prijateljev in znancev. S tem pa se bodo odprla tudi nova delovna mesta. Do zakasnitve izgradnje, ki je dolga približno pol leta, je prišlo zaradi pomanjkanja sredstev.

Pričeli smo z gradnjo podružnične šole na Prevorju, ki bo šestrazrednica. Zaradi spremembe iz štirih v šest razredov je pričetek gradnje nekoliko kasnil, vendar bo kljub temu šola nared v prihodnjem šolskem letu. V njej bodo našli prostore tudi prevorski gasilci.

Ob slavnostni seji pa se bomo oddolžili našemu rojaku in borcu za severno mejo nadporočniku Franju Malgaju z odkritjem spomenika na Mestnem trgu.

Tudi na družbenem in družabnem področju se lahko pohvalimo. Tu so naša gasilska društva, tu so pevci, ki dosegajo visoke ocene, in naši športniki, ki se vse bolj uveljavljajo v slovenskem prostoru. Opazen je njihov napredek ob dobrih prostorskih pogojih, a se pogosto srečujejo s finančnimi težavami.

Naslednje obdobje bo obdobje, ko bo potrebno več sredstev nameniti kulturi. Pred nami je potreba po prizidku centralne knjižnice, adaptacija kulturnih domov v Šentjurju in na Ponikvi, novogradnja na Planini, več sredstev za kuturna društva in še in še.

Ponikva in njeni prebivalci in Cerkev so z izredno tankočutnostjo obnovili Slomškovo rojstno hišo. Z dostojanstvom in ponosom bodo lahko dočakali proglašenje tega velikega Slovenca za svetnika.

Število nezaposlenih se nam žal ne zmanjšuje, razveseljivo pa je, da se šentjursko gospodarstvo stabilizira, čeprav so nekateri še vedno v težkem položaju.

Spoštovane občanke in občani!

Vaše potrebe in zahteve so potrebe in problemi, ki jih skušamo razreševati v občinski upravi in občinskem svetu. Potrebe so vsakokrat večje kot finančne možnosti in tu se odločamo po tem, kje je problem najbolj pereč in kje rešujemo večje število občanov.

Vaše težave so tudi naše in z vašimi uspehi se radi pohvalimo tudi mi. Mnogo vas je, ki storite nekaj več in tem bomo ob občinskem prazniku podelili pohvale in priznanja, v zahvalo in spodbudo. Na prihodnost naše občine, čeprav se srečujemo z ovirami, gledam z optimizmom, kajti vaše zaupanje nas vse spodbuja.

Iskreno vam čestitam ob prazniku občine ter vam želim obilo osebnih in poslovnih uspehov!

Jurij Malovrh, župan in poslanec

Priznanaja občine Šentjur

Plaketo občine Šentjur prejme **MIHAEL Herman s Ponikve.**

Predlagatelj: SKD Ponikva, KS Ponikva in TOD Ponikva

Obrazložitev:

Gospod Miha Herman je prišel za župnika na Ponikvo leta 1989 in se je v izredno kratkem času vključil v življenje in utrip našega kraja. Z veliko razumevanja in energije se je posvetil tako svojemu dušnemu pastirskemu delu kot tudi drugim problemom krajanov Ponikve. Že kmalu po prihodu je oživil delo kulturnega društva z ustanovitvijo dramske skupine Anton Martin Slomšek. Obsežno delo ga je čakalo na področju vzdrževanja lepe farne cerkve in podružnice Sveti Ožbolt. Organiziral in vodil je zahtevno restavracijo notranjosti podružnične cerkve in obsežna dela na zunanosti in notranosti farne cerkve.

Ogromno delo je opravil na odkupu in obnovi rojstne hiše zdaj že blaženega škofa Slomška. To je bil zelo zahteven projekt po strokovni in finančni plati, ki ga je opravil v zadovoljstvo vseh, ki jim to kaj pomeni. Danes že lahko obiščemo ta čudoviti objekt, v katerem so po njegovi zaslugi tudi lepe in lepo obiskane prireditve.

Posebna popestritev v kraju je vsakoletno srečanje osterelih in bolnih. Po sveti maši za njih organizira družabno srečanje v župnišću in mnogim je to edina priložnost, da se poveselejo in srečajo s starimi znanci in prijatelji.

G. Herman je tudi član upravnega odbora Turističnega društva, kjer pomaga s svojimi izkušnjami pri njegovih začetnih korakih.

Glede na velik in pester obseg njegovega dela predlagamo, da se mu podeli plaketa občine Šentjur.

Pisna priznanja občine Šentjur prejmejo:

1. Prosvetno društvo "Zarja" Šentvid pri Planini

Predlagatelj: Slovenska ljudska stranka

Obrazložitev:

90 let obstoja prostovoljnega društva na področju kulturne dajavnosti je dosežek, s

katerim se lahko pohvalijo redki kraji, še redkeje pa vasi. Vsa ta leta je "Zarja" v dramski in prireditveni sekciji ter s pevskim zborom ljudi teh vasi povezovala, navdihovala z lepoto gledališke in glasbene umetnosti. Repertoar odigranih predstav je presenetljivo obsežen, saj se ustavi pri številki 126 z dramo na prostem Divji lovec. V letu 1980 je bila v Šentvidu otvoritev kulturnega doma. S to pridobitvijo se je članstvo pomladilo in dosežen je bil namen "igramo in pojemo za vse". Spomniti se moramo pevovodij in režiserjev in nagrajencev zlate Linhartove značke za 40 ali več letno delovanje v društvu gospe Jožice Romih, Darinke Čížek in Janka Gračnaja.

2. Slavko Tanjšek iz Šentjurja

Predlagatelj: KS Šentjur

Obrazložitev:

Z gospodom Slavkom Tanjškom smo Šentjurčani povezani že dolgo vrsto let. Po končani tehnični šoli in prvi zaposlitvi v Kombinat se je zaposlil v JKP Šentjur, kjer je poleg ostalih del prevzel odgovorno delo vodenja pokopališke službe in komunalne infrastrukture v Šentjurju. Ta dela opravlja še danes.

Poleg bogate zgodovine Šentjurja in kulturno zgodovinskih obeležij, smo v Šentjurju posebno ponosni na urejenost in izgled pokopališča, za kar ima največ zaslug gospod Slavko. Veliko pohval prihaja predvsem od drugod, saj je takšna urejenost za domačine že vsakdanja.

Ob težkih trenutkih ob izgubi najdražjih, sosedov in znancev je topla in nevsiljiva pomoč g. Slavka ter njegovo spoštovanje do pietete umrlih in organizacija pokopa na najvišji profesionalni ravni.

Leta 1996 je bilo Šentjurju podeljeno priznanje s pečatom gostoljubnosti, 2. mesto med srednjimi in manjšimi mesti, katere podeljuje Turistična zveza Slovenije. Za podelitev tega pomembnega priznanja ima veliko zaslug prav gospod Tanjšek in ga zato predlagamo za podelitev visokega občinskega priznanja.

3. Franc Oset iz Šentjurja

Predlagatelj: Gasilska zveza Šentjur in PGD Šentjur

Obrazložitev:

Oset Franc se je rodil leta 1926 v Repnem. Kot sam pravi, ga je že od nekdaj zanimal zvok motorja in kot deček je večkrat stal ob cesti in čakal na redka motorna vozila ter za njimi tekkel do naslednje vasi. Leta 1946 je postal gasilec, opravil šoferski izpit in tečaj za strojnika. Od takrat dalje opravlja to delo.

Skrb za vzdrževanje gasilskih vozil, brizgaln in druge gasilske tehnike je odlika Franca Oseta. Motorne brizgalne popravila in vzdržuje tudi za druga društva. Težko je izmeriti zneske, ki jih je gasilec prihranil s svojim vestnim delom. Vzgojil je tudi veliko število društvenih strojnikov, ki jim je še danes mentor.

Kot šofer je sodeloval v mnogih gasilskih akcijah in pomagal ljudem v stiskah. Skoraj ni zaselka, kamor v sušnih obdobjih ni dovažal z avtocisterno pitno vodo. To kljub svojim sedemdesetim letom opravlja še danes.

Za svoje delo ni nikoli zahteval plačila ali nagrade. Vse je delal in še dela iz ljubezni do motorjev, brizgaln in ljudi. Med občani in gasilci je cenjen kot zelo dober tovariš in prijatelj.

Predlagamo ga za dobitnika občinskega priznanja.

Pisne pohvale občine s knjižnimi nagradami prejmejo najboljši učenci OŠ in Kmetijske šole:

Kristina Zelič, OŠ Šentjur

Petelinšek Andrej, OŠ Dobje

Luka Žgur, OŠ Damlje

Manja Koren, OŠ Hruševce

Tadeja Gračner, OŠ Planina

Vesna Mastnak, OŠ Ponikva

Aleš Frece, OŠ Slivnica

Klementina Tratnik, Kmetijska šola

PRAZNIK MESTA ŠENTJUR

V tem letu mineva 658 let, ko se prvič omenja naselje ob cerkvi Sv. Jurija in 614 let, ko so bile 24. septembra leta 1384 podeljene Šentjurju trške pravice. Mineva pa tudi osem let od poimenovanja Šentjurja v Mesto Šentjur.

Zato ni naključje, da je Mestni svet na podlagi izida ankete med prebivalci mesta določil 24. september za praznik Mesta Šentjur.

Kot je običajno, se ob praznovanju opravi pregled opravljenega dela. Uspehi in neuspehi opravljenega dela so bili odvisni od sredstev, s katerimi je razpolagal Mestni svet. Tako se je letno namenjal iz občinskega proračuna 12 milijonov

SIT za vzdrževanje mesta in zimsko službo, iz pobranih nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča pa se je KS vračalo 5 do 6 milijonov SIT.

Ta sredstva niso omogočala izvajanja večjih, prepotrebnih investicij v posodabljanje komunalnih naprav, posodobitvi ulic, izgradnji varnih šolskih poti in še bi lahko našteval. Pri tem bi morala imeti Občina več razumevanja in dokončno opredeliti status Mesta Šentjur kot občinsko središče, ki ima drugačne potrebe in zahteve od drugih središč v Krajevnih skupnostih.

Pri tem je pomembno tudi to, da Občina upošteva KS in sodeluje z njo predvsem pri nalogah kot so poseg v prostor in upoštevanje predlogov KS za ureditev mesta.

Kljub vsemu smo vendar tudi v marsičem uspeli. Prvi uspeh je priznanje Turistične zveze Slovenije, ki je našemu mestu podelila priznanje za doseženo drugo mesto za najbolj urejeno mesto med manjšimi in srednjimi mesti v Sloveniji. Za nami so bila mesta kot so Vrhnika in Radovljica. Čeprav si to laskavo priznanje želijo svojiti mnogi, je to priznanje predvsem Vaše, drage meščanke in meščani, saj ste z voljo in vztrajnostjo ter razumevanjem sooblikovali videz in gostoljubnost mesta.

Druga pridobitev je dokončna izgradnja podvoza, ki je ponovno povezal mesto v celoto. Pri tem lahko brez skromnosti zatrdimo, da se je KS nenehno prizadevala in vztrajala, da se izgradnja podvoza dokonča. Pri tem je pomembno to, da so se v sofinanciranje podvoza vključili obrtniki, podjetniki in krajanje Hruševca, kar je za te čase še večjega pomena.

Stalna dela Mestnega sveta je bila predvsem vzdrževanje mesta in lepšanje njegovega videza. Tako smo sofinancirali posodobitev Ulice Skladateljev Ipavcev, izgradnjo kolektorja od

Pešnice do Hotela, za katerega so bila pridobljena tudi republiška ekološka sredstva, izgradnja širitve pokopališča, ki je nujno potrebna, ter izvajali druga dela na posodobitvi komunalnih in drugih naprav, ki zagotavljajo ugodnejše bivanje ljudi.

Zavedamo se, da vsega še nismo postorili ali pri odpravi vseh problemov, ki tarejo vas, dragi meščani. Kljub vsemu pa bomo do konca leta še realizirali nekaj nalog, ki so opredeljene v letnem programu kot so: ureditev obračališča za komunalno vozilo in odvodnjavanje v ulici I. celjske čete,

izgradnjo peš poti v podaljšku pločnika v ul. Miloša Zidanška, zasaditev dreves in grmičevja ob vpadnicah v mesto in še kaj, vendar v okviru finančnih možnosti.

Kot prioriteta je potrebno posodobiti Kulturni dom, dograditi Knjižnico, dokončno urediti Zgornji trg in vrt ob Ipavčevi hiši, izgraditi avtobusno postajo, ki bi morala biti zgrajena že decembra 1997, vendar GIP "VEGRAD" ni realiziral že usklajene pogodbe z Občino.

Praznik Mesta bomo obeležili s kulturnim programom 25. septembra ob 19. uri v Kulturnem domu Šentjur, z nastopom Šentjurskega moškega in ženskega pevskega zbora, učencev glasbene šole, pihalnega orkestra Šentjur in Šentjurskih muzikantov. Vljudno vabljeni vsi.

Spoštovani

Dovolite mi, da Vam ob prazniku našega mesta v imenu Mestnega sveta in v svojem imenu čestitam z željo, da še naprej tako zavzeto sooblikujemo in urejamo videz našega in vašega mesta.

Želim Vam prijetno praznovanje, katerega pa obeležite tudi z izobešanjem zastave Mesta, katere nam zavida marsikatero mesto, občuduje pa veliko gostov našega mesta.

Šentjur, 18.09.1998

*Predsednik Mestnega sveta
Florjan Cveto Erjavec*

Tretji mandat za Jurija Malovrha?

(1. nadaljevanje)

Šentjurski državni projekti: premalo koristi od uspešnega skubljenja države

Malovrh je v vrhu šentjurske politike vse od "prevrata" leta 1990, od tega kar slabih 7 let res čisto v špici. V tem času se je v Šentjurju zgodilo marsikaj, marsikaj pa se tudi ni zgodilo, kar bi se morebiti lahko. Kakšne so pri tem Malovrhove konkretne zasluge, je težko oceniti. Vsekakor je dejstvo, da so bili v tem desetletju uresničeni nekateri projekti, na katere smo čakali desetletja. Obvoznica, šola Hruševac, "džamija", dom upokojencev - so bili spočeti v dobi "Grdinovega absolutizma", a se z njimi lahko postavlja tudi Malovrh. V času, ko so bili krščanski demokrati v vladni koaliciji, je Malovrh kot poslanec SKD Grdini verjetno odprl marsikatera vrata. Tandem Grdina - Malovrh je bil pri zbiranju državnega denarja, še zlasti v primerjavi z zadnjo "komunistično" Šešerkovo ekipo, razmeroma uspešen.

Drugo vprašanje je, v kakšni meri so bili ti denarji na pravem mestu in dovolj smotrno uporabljeni. Tu mislim predvsem na obvoznico, ki predstavlja skupaj s podvozom in nadvozom zelo drag projekt, ki pa šentjurske prometne zagate rešuje komajda polovično ali pa še to ne. Nerešena ostajata vprašanje Kmetijske šole in pa problem s prometno žilo proti avtocesti, ki bo v prihodnjem desetletju resno ogrozila mestno jedro. Dejstvo je tudi, da Šentjur nima semaforiziranega dostopa na obvoznico in smo tako zlasti v prometnem smislu Šentjurčani drugorazredni državljani. Na obvoznici, ki je sicer državni projekt, je še okrog 50 milijonov dolgov, ki jih bo menda treba plačati iz občinskega možnjčka.

Izrazit Malovrhov projekt je podvoz pod železnico. Že res, da je bila Železnica tista, ki ga je potrebovala vsaj toliko kot Hruševljani, toda vse kaže, da je bil prav Malovrh tisti, ki je na različne načine izsilil hitro realizacijo tega projekta. In to kljub dokaj jasnemu nasprotovanju Občinskega sveta. Podvoz, kljub temu, da je njegov občinski delež še ves v dolgovih in se prav sedaj rojeva močan odpor občanov zoper visoke dajatve na račun nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča, ki so nemenjena za plačilo podvoza, še vedno predstavlja pomembno zvezdico na Malovrhovih našitkih.

Nadvoz pri Zikošku, na njegovem nasipu je Železnica že nagrmadila občudovanja vredne količine gramoza, bo čakal še nekaj let na državni denar. Je izrazita državna investicija, ki ju zahtevata Železnica in dotrajani most čez Voglajno. Da je Malovrh pretental državo in je le - ta v razdalji 500m pristala na sofinanciranje podvoza in nadvoza, je sicer velika stvar, toda hkrati tudi primer vnebovpijoče nepotrebne razsipnosti, pa tudi arhitekturnega in prometnega uničenje mestnega jedra. Upoštevati je tudi potrebno, da je delež občine pri obeh prehodih čez železnico kar znaten in se približuje 180 milijonom SIT.

Dom starejših je za Šentjur izjemnega pomena in ena najpomembnejših gradenj tega desetletja. Malovrhu bo navrgla lep kupček pozitivnih točk, čeprav zanj praktično nima večjih zaslug. Celo nasprotno, vse kaže, da naj bi bil prav Malovrh s pristajanjem na strankarske in druge kupčije boter dokaj drage izvedbe relativno zastarelega projekta doma.

Malovrh - župan en dan v tednu

Malovrh se kot poslanec, ki naj bi bil predstavnik vsega naroda, v slovenski javnosti ni ravno proslavil, gotovo pa je bil dovolj uspešen pri pridobivanju državnega denarja za šentjurske potrebe. Če pa odmislimo njegove finančne uspehe, ki izhajajo izrazito iz njegove poslanske funkcije, se Malovrhovo županstvo kritično skrči. Za samo urejanje življenja znotraj meja občine je Malovrh kot župan naredil odločno pramalo. Prisotnost en dan v tednu ter praktični prenos županskih funkcij na podžupana Pungartnika pomenita na eni strani več ali manj prevaro volivcev, na drugi strani pa podcenjevanje te pomembne funkcije. Kljub temu, da si je Malovrh krčevito prizadeval obdržati vse ključne niti monopolne županske funkcije v svojih rokah, so mu stvari vendarle ušle izpod nadzora.

Občinski projekti in dolgovi

Poleg tržnice in delno podvoza so to ceste, telefonija in vodovod Hrastje.

Med temi ocenjujem izgradnjo tržnice kot precej vprašljivo. Arhitekturno se nikakor ne vklaplja v naše okolje, še pomebneje pa je, da je bila njena izgradnja na enoto površine za okrog 50% dražja od podobnih gradenj v drugih občinah. "Džamija" pomeni precejšnjo kapitalsko obremenitev našega malega gospodarstva in predvsem poslovni uspeh velenjskega Vegrada. V koliki meri gre pri velenjskih projektih tudi za strankarske kupčije (Hilda Tovšak, vodilna iz Vegrada, je tudi glavna tajnica SKD!) se ne bo nikoli vedelo.

Telefone kot vodo smo nujno potrebovali in tu se kaj drugega ni dalo narediti. Nesporno je le, da smo tudi ta oba projekta plačali razmeroma drago. Tako sta naš telefonski priključek in pitna voda med najdražjimi v državi.

Kako je bilo z izgradnjo in modernizacijo občinskih cest, je težko oceniti. Štiriletni načrt izgradnje cestne infrastrukture je realiziran komaj polovično, kar pa bi težko trdili, da je Malovrhova krivda. V teku so bile druge razmeroma obsežne investicije, ki niso le pobrale vseh razpoložljivih viškov iz občinskega proračuna, temveč je na njih, po moji oceni, še vedno okrog 250 milijonov SIT dolgov.

Kriza občinske uprave

Težko bi našli občana, ki bi bil zadovoljen s sedanjo občinsko upravo. Res je v precejšnji meri kriva tudi umetna delitev občinske uprave na državno upravo in lokalno samoupravo, ki je resnici na ljubo nekaj nemogočega, toda tudi sama organizacija občinske uprave ni nikoli prav stekla. Zdi se, da je imel župan pri razdeljevanju ključnih funkcij dokaj nesrečno roko. Da je na Občini zavladata "demokracija", so krive tudi nedorečene relacije med županom, podžupanom in tajnico občine. Praviloma se štiri dni v tednu ni prav vedelo, kdo na Občini pije in kdo plača. Župana ni bilo, podžupan Pungartnik pa za korenitejše posege ni imel niti pooblastil niti volje.

(se nadaljuje)

Čas je za resnejše stvari

Mandat lokalnih oblasti se hitro bliža svojemu koncu. Četudi si nekateri še tako prizadevajo, da bi v zadnjem trenutku popravili svoj umetniški vtis, se je čas za to praktično iztekel. V štirih letih smo imeli dovolj časa, da smo lahko vsi pokazali svoje sposobnosti, pozicija in opozicija. Eni bolj z besedami, drugi z molkom, tretji pa z delom. Sam se prištevam med tiste, ki prej kaj storijo kot obljubijo. Drugi imajo pač drugačne sposobnosti. Toda naš čas se je iztekel, saj so pred vrati lokalne volitve. Sedaj bodo prišli do besede volivci, na katere smo se tolikokrat sklicevali, ko smo hoteli uresničiti svoje interese. Kako bodo ocenili naše delo, bomo videli po volitvah.

Pred volitvami prihaja čas pravljič, obljub in fantazij. Nekateri govorno bolj večji menda komaj čakajo na svojo priložnost. Še dobro, da se tudi ljudje čedalje bolj zavedajo, da gre za cirkus, v katerem je veliko trikov in navideznih efektov, ki se hitro razblinijo. Očitno se na pravilo, da je ljudem treba dati kruha in iger, dobro razumejo predvsem tisti, ki zasedajo položaje in jih na volitvah branijo.

Kajti sicer ne bi bilo pred volitvami toliko pestrih, dragih in bogatih prireditev. Ker je zaključenih investicij, na katerih bi rezali trakove malo, si omišljamo druge prikladne razloge. Še dobro, da imamo občinske, krajevne in še kakšne praznike. Ko tega zmanjka, pridejo na vrsto veselice, verski obredi in tudi spomeniki. Človeku postane slabo od vse osladnosti, kiča in balasta, ki spremlja te dogodke, z enim samim namenom. Hliniti se volivcem. Začnimo se raje ukvarjati z bolj resnimi stvarmi.

Število nezaposlenih je alarmantno. Občinska politika, ki se je tako velikobesedno promovirala z Železarno Štore, je naenkrat utihnila. Očitno se nič od obljubljenega, o čemer se je širokoustila, ni zgodilo. Tistih malo pomebnih investicij, ki se gradijo z denarjem domačih davkoplačevalcev, pa smo dali v roke tujim izvajalcem, domači ljudje pa naj si drugje iščejo kruh. Narobe svet.

Našim občanom je prepuščeno, da se ubadajo za visokimi zneski na položnicah, ki so jih prejeli od svoje občine. Vrtoglavi zneski za stavbna zemljišča prekašajo vsako mero potrpljenja. Ko je šlo za nepomembna vprašanja pristojnosti občinskih funkcionarjev, so letele grožnje z zadržanjem odločitev s strani župana. Nihče pa se tega ni spomnil, ko smo sprejemali neživljenjske odločitve v škodo ljudi, ali oderuških pogojev do nekaterih občanov zaradi plačila stavbnih zemljišč. Še celo več. Na neodziv ljudi, ki ga lahko mirno obravnavamo kot obliko državljske nepokorščine, velike večine zavezancev za dostavo podatkov o velikosti svojih nepremičnin, so

se iz urada župana odzvali s hudimi grožnjami in ostrimi sankcijami. Tudi če je pravica na strani oblasti, je mogoče ljudem, ki so očitno nemočni, marsikaj povedati z lepo besedo. Ali se spomnite opozoril opozicije v občinskem svetu, kaj se bo zgodilo, če bomo to področje prenesli pod ingirencio urada župana. Očitno se je denar zapravljajl negospodarno in ne za namene stavbnih zemljišč. Sedaj je pač treba plačati predvolilne pravljičice in obljube, predvsem pa nesposobnost.

Na področju stanovanjske problematike nismo rešili nobenega konkretnega problema, kaj šele vodili konsistentno politiko. Še več. Nismo izkoristili niti ugodnih stanovanjskih posojil republiškega stanovanjskega sklada za gradnjo neprofitnih stanovanj, s katerimi so marsikje drugje gradili cela naselja. Kot da v naši občini ne potrebujemo novih stanovanj!

Še dobro se spominjamo, kako drag je bil v preteklosti nakup telefonske linije. Odvisno od kraja in časa po nekaj tisoč mark. S tako visokim prispevkom občanov je bilo zgrajeno telefonsko omrežje v celotni občini. Sedaj, ko je vse to zgrajeno, je pridobitev telefona bistveno cenejša in še cenejša bo. To je prav. Ni pa pošteno do tistih, ki smo sofinancirali izgradnjo telefonske napeljave. Zato sem že pred dvema letoma v občinskem svetu predlagal, da občina prične aktivnosti za priznanje deležev vlagateljem skozi predvideno lastninsko preoblikovanje podjetja Telekom Slovenije. S tem bi vlagatelji dobili vsaj delno materialno in moralno zadoščenje. Del občanov je sicer dobil vsaj vnovčljive obveznice. Ostali bi morali dobiti delnice, ki bodo gotovo ne le likvidne, se pravi, da jih bo mogoče kadarkoli prodati, ampak bodo prinašale tudi dividende. Toda iz urada župana, ki je bil za stvar zadolžen, razen odgovora, da je zadeva predana dalje, ni bilo nobenega glasu. Kot da občino ne zanima niti lasten paket delnic, do katerega bi tako prišla. Verjetno ne vedo, kaj pametnega bi z njimi počeli. Država in delavci pa omenjeno podjetje že pridno lastninijo, medtem ko mi le nemočno opazujemo. Po domače temu pravimo sleparija, akterjem pa sleparji.

Kdo bo po tem še verjel takim politikom, ki jih najbolj skrbi lasten položaj. Slab izgled tako pade tudi na tiste, ki se s politiko ukvarjamo zgolj zato, ker želimo reševati probleme in storiti kaj koristnega za svoje okolje. Morda to še vedno izgleda preveč idealistično, toda verjamem, da se bodo s temi stvarmi (kandidiranjem za poklicne položaje v politiki) v prihodnje čedalje bolj ukvarjali ljudje, ki ne potrebujejo materialnih koristi in dobro plačanih položajev. Ampak tisti, ki jim je delati korist in skrbeti za skupnost ter vprašanja javnih zadev dober izziv. Tudi za to je čas za nove ljudi.

Jože Artnak

Cesta med Črnllico in Gorico v novi preobleki

Zahteve za ureditev ceste od Šentjurja, preko Gorice pri Slivnici do Prevorja in Lesičnega se postopoma uresničujejo. Kot je znano so jih množično podprli občani z zbranimi več kot petstotimi podpi in udeležbo na javnem shodu.

Problematika na navedeni relaciji že dolgo hudo pesti prebivalce, ki gravitiramo na to cesto. Do lanskega leta so potekala le posamezna prizadevanja za ureditev dveh odsekov in sicer med Prevorjem in Lesičnim, ter za šentjursko obvoznico. Vse bolj pa je postajala kritična cesta med Črnllico in Gorico. Na vedno bolj glasna nerganja ljudi je reagirala KS Slivnica, vendar premalo za to, da bi vzbudili pozornost kogarkoli v Ljubljani. Manjkalo je torej celovite povezanosti celotne problematike in vseh akterjev, ki lahko karkoli pripomorejo, ter dločnega, vendar taktnega nastopa. Na srečanju članov občinskega odbora LDS v Gorici pri Slivnici 6. junija lani smo se odločili, da pokrenemo potrebne aktivnosti. Še isti dan smo zbrali prvih osemindeset podpisov,

obvestili javnost o zahtevah in pozvali občane k nadaljnemu zbiranju podpisov. Za predstavnika podpisnikov so določili mene. Sprejel sem izziv. Pri svojem delu sem uporabil izkušnje, ki sem jih pridobil koncem osemdesetih in v začetku devetdesetih let, pri prvi ponovni oživitvi pobude za izgradnjo avtoceste Murska Sobota - Koper in protestnih shodih, ter zaporah cest v Arji vasi in na Vranskem.

Na eni strani sem organiziral zbiranje podpisov, na drugi pa smo vršili pogoste kontakte s pristojnimi državnimi ustanovami (Ministarstvom za promet in zveze, Vlado, Državnim zborom in drugimi vplivnimi posamezniki). Akcije nismo vodili strankarsko, saj so v aktivnostih sodelovali ljudje različnih pogledov. Kmalu je akcija prerastla v pravo gibanje v tem delu kozjanskega. Tako smo napovedali in kljub precejšnjim težavam izpeljali prvi protestni skod na dan predsedniških volitev 23. novembra lani, ki se ga je udeležilo veliko ljudi in novinarjev. Za problem je izvedela celotna Slovenija in to je bilo opozorilo pristojnim, da se z

Tako je že bil objavljen razpis, da se prihodnje leto pred polletjem v celoti zaključi rekonstrukcija ceste med Prevorjem in Lesičnim. Nadvoz preko železnice v Šentjuru je našel svoje mesto v državnem proračunu in se bo gradil. Manjka še opredelitev o gradnji pločnika skozi Novo vas. Cesta med Črnilico in Gorico pri Slivnici pa je dočakala težko pričakovano temeljitejšo prenovo. Stala bo okrog petintrideset milijonov tolarjev in se v celoti financira iz državnega proračuna. Brez te prenove bi bilo predolgo čakati na rekonstrukcijo, saj še ni niti idejnih zasnov. Kljub temu bomo nadaljevanje dogajanj na celotni omenjeni trasi dalje budno

spremljali, in v primeru odstopanj ustrezno reagirali. Vsem, ki ste v dosedanjih aktivnostih kakorkoli sodelovali, žal vseh ni mogoče omeniti, se najlepše zahvaljujem in se za sodelovanje tudi v prihodnje priporočam.

Jože ARTNAK

Nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč ali nova nacionalizacija!?

Val revolta, ki je te dni pljusnil preko občinske in davčne uprave, so povzročile položnice, izdane na osnovi februarja letos sprejetega občinskega odloka o plačevanju nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Če občinski svet ne bo prav kmalu še enkrat pretehtal svoje februarske odločitve, se lahko zgodi marsikaj. Ker so letos volitve in se občinske oblasti dobro zavedajo, da se z volivci v tem času ne gre šaliti, je pričakovati hitre spremembe. Zdi se mi, da se bo zaplet kaj kmalu začel odpletati in blažiti, toda kri je zavrela in "urca zamujena ne vrne se nobena".

Zakaj gre?

Ker mnogi občani, lastniki hiš in zazidalnih parcel, še niso dobili odločb o odmeri plačil za uporabo stavbnega zemljišča, naj za uvod povem, da je država lani sprejela zakon o stavbnih zemljiščih in z njim kar nekaj sprememb s tega področja. Med drugim je tudi ukinila prejšnje sklade stavbnih zemljišč. Čeprav je bil Zakon o stavbnih zemljiščih sprejet že lani sredi leta, je šentjurski občinski svet reagiral šele letos februarja in s precejšnjo zamudo ter zato dobesedno na silo sprejel dokaj kompliciran občinski "Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča." Že pri sprejemanju tega odloka je bilo očitno, da odlok ni tehtno pripravljen, a je občinska uprava pri njem vztrajala. Tudi sam sem sem takrat pripravil vrsto amandmajev, ki pa so vsi po vrsti padli na glasovanju. Dogajanja okrog tega odloka morda še najbolj povzema zapis v februarski številki ŠN, zato ga bom na tem mestu dobesedno navedel še enkrat. Takole je bilo napisano: "V naslednji točki so občinski svetniki, po mojem mnenju, spet ustrelili kapitalnega kozla: sprejeli so izjemno kompliciran in diskriminatorni odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča. V njem so pomešali željo po denarju, socialo in interese v Občinskem svetu oblikovanih lobijev. Kaj je iz te zmede nastalo, najlepše ilustrira podatek, da smo uzakonili odlok, ki nalaga na primer Šentjurskim novicam, ki jih odlok šteje celo v visoko donosno

dejavnost (Kako so to ugotovili, bo ostala večna skrivnost!), kar 4000 krat višjo ceno na m², kot "revnima" Alposu ali Bohorju. Takšnih cvetk je v odloku še kar nekaj, še najlepša pa je ta, da so najprej sprejeli moj predlog, da se predlog odloka umakne in do naslednje seje dodela, čez nekaj minut pa so si premislili (Le kako bo Občina shajala, če ne bo takoj pokasirala tega denarja!) in ga sprejeli. Kaj to pomeni v denarju, ni nihče izračunal, tako "od oka" pa naj bi se v štirih letih moralo nabrati dovolj za vračilo posojila za podvoz. V primerjavi z lanskim letom bo ta vsota za okrog 100% višja, izračun pa je tako zapleten, da ga ne bo nihče zlahka pogruntal."

In kot vse kaže je izračun res kompliciran, jeza ljudi, ki jih bo davkarja v kratkem rubila tudi za milijonske zneske, pa neobvladljiva.

Za ilustracijo naj opišem primer občana N.N. (naslov je v uredništvu), ki je zemljiškoknjižni lastnik kmetijskih zemljišč v k.o. Šentjur, od katerih mu je Davčni urad Šentjur vsako leto vestno odmerjal katastrski dohodek. Doslej še ni bil niti obveščen, da je spremenjena namembnost njegovih zemljišč. Te dni ga je davčni urad "razveselil" z odločbo, v kateri piše črno na belem, da dolguje občini za letošnjih deset mesecev reci in piši 1 190 690, 00 SIT za nadomestilo za uporabo približno polovice hektara stavbnega zemljišča. Pritožba na odločbo seveda ne zadrži izvajanja odločbe. Ker sta Občina in prejšnji Sklad stavbnih zemljišč, ki sta ga vodila Cveto Erjavec in tajnik Ograjenšek, preveč mečkala, ja za vso vsoto, ki bi jo sicer lahko plačeval po obrokih, dobil skupaj kar vse štiri položnice. Ob vsem tem pa je N.N. novembra predlanskega leta ponudil Skladu stavbnih zemljišč v odkup svoje parcele, a je le - ta odgovoril, da se njegova ponudba do nadaljevanja dogovorov arhivira. Šele po izstavitvi odločbe o odmeri nadomestila, to je 22. avgusta, je občan dobil povabilo župana Malovrha za razgovor o možnostih odkupa. Kljub temu pa so mu dacarji mirno

zaračunali za kmetijske površine nadomestilo, kot velja za zazidane parcele (brez odbitka 40%) in kot da gre za "oviranje realizacije izgradnje infrastrukturnih objektov".

Podobnih odločb je bilo izdanih še več, največ iz območja Nove vasi in Slivnice. Na občini se je nabralo menda že dvesto pritožb in prav zanimivo bo videti, kaj bo storila občinska oblast, če se bodo ljudje plačilom organizirano uprli. Kot je slišati, pa se bo to zagotovo zgodilo, kajti šentjurska občinska oblast naj bi s svojim odlokom prekršila kar nekaj predpisov in zakonov, če ne celo tudi ustave same. Lastniki nezazidanih stavbnih zemljišč so prepričani, da ne gre za napako, temveč za samovoljo občanarjev in prikrito nacionalizacijo. Pri odmerah, kakršne so občinske službe izračunale tokrat, bodo vsa zemljišča brez dvoma po najkrajšem postopku zarubljena.

Za mnenje sem prosil g. Ograjenška, ki je v okviru oddelka za okolje in prostor zadolžen za to področje. Povedal je le, da pritožbe rešujejo, da bodo analiza odloka in morebitne spremembe predstavljene na občinskem svetu.

Gospa Ratajeva, vodja oddelka za okolje in prostor, v svojem pisnem sporočilu občinskemu svetu zagovarja korektnost odloka, odločno nasprotuje, da bi veljal samo za zazidane površine (predlog Janeza Čokla), in predlaga, da se spremeni samo 4. odstavek 3. člena odloka. Ta naj bi določil, da se plačevanja nadomestila oprostijo lastniki stavb in zemljišč, ki jim je kmetijska dejavnost pomemben vir preživljanja. Občinski svet pa naj bi potem v vsakem posameznem primeru ugotavljal, kaj pomeni "pomemben vir preživljanja".

Vodja davčne izpostave g. Peperko je poudaril, da so davkarji zadolženi le za izterjavo, da pa z odmero in izračunom nimajo nič skupnega. Po njegovem mnenju je pritožb toliko, da bi bil verjetno potreben poseg občinskega sveta. Davčni urad v spornih primerih ne bo šel v izvršbe.

F.K.

ŠENTJURČANI O OBČINSKEM PRAZNIKU

Verjetno je lažje premikati gore kot pa v Šentjurju napraviti anketo. Sobota dopoldne je čas, ko se v Šentjurju, na Mestnem trgu, verjetno zbere največja množica ljudi v celem tednu. In ni vrag, sem si rekel, da ne bi našel nekaj ljudi, ki bi bili pripravljeni kaj povedati o bližajočem se občinskem prazniku. Toda prazne marnje! Ustavil sem deset ljudi, a vse skupaj brez uspeha. Osem se jih je izgovorilo, da nimajo časa, da imajo bolne otroke, da se jim mudi, da naj povprašam kar občanarje, da ne berejo ŠN ... Dva možakarja sta kolikor toliko konstruktivno odgovorila na postavljena vprašanja, a mi niti slučajno nista hotela zaupati svojih imen, kaj šele, da bi ju lahko slikal. Ne vem, česa se Šentjurčani bojijo, da nočejo povedati svojih mnenj. Morda pa sem imel le smolo in naletel na ljudi, ki nimajo nič povedati. Močno dvomim. Vendarle sem uspel tik pred zdajci pripraviti vsaj nekaj občanov, da so povedali, kaj si mislijo o šentjurskem občinskem prazniku. Zanimalo me je, če vedo, zakaj se praznuje ravno 24. septembra in ali se sami udeležujejo proslav in prireditev, ki se odvijajo v tem času. Spregovorili smo tudi o načinu praznovanja in o občinskih nagradah; kaj si mislijo o njih, jih dobijo pravi ljudje, koga morda predlagajo ... Zanimive so bile tudi ideje, kako bi se dalo najbolje obeležiti praznik, sam pa sem jim dal za iztočnico nekdanji tek prijateljstva.

JANI KUKOVIČ: "Občinski praznik praznujemo 24. septembra kot obletnico dneva, ko je Šentjur pred osmimi leti postal mesto. Mislim, da se praznik preveč praznuje v ozkem krogu izbrancev, manj pa na kakšnih javnih prireditvah. Več bi bilo potrebno dati na prireditve, ki bi potekale v delovnem vzdušju. Ljudi ne bi smeli privabiti samo preko plakatov, ampak na kakšen drug način, kot na primer pred leti s tekom prijateljstva. Potrebno bi bilo na aktiven način vplesti čimveč ljudi. Sam se bolj malo udeležujem prireditev ob prazniku, konec koncev pa vem samo za slavnostno sejo. Proslavljanje je preveč odmaknjeno od širše publike, ki pravzaprav sploh ne ve, kaj se dogaja. Občinske nagrade so zelo stimulativne in prav je, da se podeljujejo. Menim pa, da bi morale biti veliko bolj medijsko obdelane in pa razglašene na javni prireditvi, ne pa da se vse dogaja za štirimi zidovi. Lani so priznanja dobili pravi ljudje, takole na hitro pa bi težko koga predlagal. Iskreno pa čestitam tudi letošnjim dobitnikom."

PETER LAPORNIK: "Ne vem natančno, mogoče pa je praznik povezan z razglasitvijo Šentjurja za mesto ali pa s kakšnim drugim pomembnim dogodkom vezanim na ta čas. Proslav in prireditev ob tem času je dovolj, nekaterih pa se udeležujem tudi sam. Za

nagrade lahko rečem, da je prav, da so, težko pa je reči, ali jih dobijo pravi ljudje. Pred leti sem jo dobil tudi sam, čeprav sem bil mnenja, da bi jo lahko dobil še kdo drug. Koga bi predlagal? Potrebno bi bilo več časa in spremljanje kandidatov celo leto. Že sedaj bi bilo potrebno predstaviti

kandidate za naslednje leto. Dosedanje prireditve ob občinskem prazniku so bile solidno zastavljene, čeprav bi se še dalo kaj spremeniti na bolje. Predvsem bi bilo potrebno bolj zainteresirati

ljudi, da bi se več družili in povezovali, ter se udeleževali prireditev. Problem je v informiranosti ljudi, saj je časopis, ki izide enkrat mesečno premalo. Šentjur bi nujno potreboval lokalni radio, ki bi aktualno poročal o dnevnih dogajanjih."

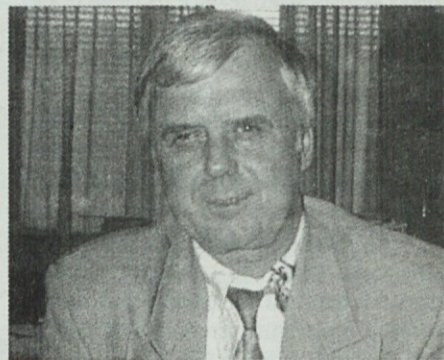
FRANC ŠET: "Na žalost ne vem, zakaj se praznik praznuje ravno 24. septembra. Mislim, da se praznik dovolj proslavlja, sam pa se prireditev ne udeležujem, saj sem prestar. Dandanašnje proslave

so preveč indiferentne, nikomur pa ne uspe prirediti takšne proslave, kot smo jih mi med obema svetovnima vojnama. Takšnih ne bo nikoli več. Ljudje so dandanes vse preveč zmaterializirani in jih skrbi le za svoje življenje. Na širšo družbeno situacijo ne

dajo veliko in od tod tudi izhajajo težave okrog proslav. Prav je, da se občinske nagrade podeljuje, vendar jih dobijo takšni, ki si jih ne zaslužijo. Največkrat gre za prijateljsko izmenjavanje poklonov med tistimi tam zgoraj. Vse skupaj bi moralo biti znano že mnogo prej in razglašeno na javni prireditvi. Da bi koga predlagal mi ni v interesu, saj tako ali tako ne bi bilo odziva. Prireditve, kot je bil nekoč tek prijateljstva, so preživele, več pa bi se bilo potrebno boriti za trajne vrednote, za kar pa se nihče ne briga."

LUĐVIK MASTNAK: "24. septembra leta 1990 je bil Šentjur proglašen za mesto in zato se okrog tega datuma praznuje občinski praznik. Program praznovanja je dobro zasnovan in izveden, čeprav bi se še morda dalo kaj dodati. Ljudi zanimajo različna področja in v

to smer bi se morda morale specializirati prireditve. Vsakomur pač ni samo do kulturnih prireditev, mnogi gredo raje kam drugam, recimo na športno prireditev, pohod ... Tek prijateljstva v

današnjih časih ne bi bil zgrešen, saj je

pomembno, da se ljudje družijo, še posebej na aktiven način. Ob prazniku bi lahko namenu predali tudi kakšen objekt. Sam se ob prazniku redno udeležujem vseh prireditev. Občinska priznanja dobijo pravi ljudje, glede na to, da so predlagani iz sredin, za katere so prav gotovo naredili veliko. Na drugi strani pa nagrajencev ne sme biti preveliko, saj bi se na tak način razvrednotil pomen priznanj. Ljudska univerza je praviloma vedno predlagala kandidate za priznanja, letos pa tega nismo storili, saj menimo, da je prav, da dobi priložnost čim več kandidatov."

SDS - ko hočete več!

Na zadnji seji predsedstva OO SDS Šentjur so socialdemokrati še enkrat pregledali svoje predvolivne načrte, več ali manj dokončali evidentiranje možnih kandidatov za volitve v občinski svet in za župana ter sprejeli smernice svojega volivnega programa. Pretehtali so tudi nekaj predlogov za svoja volivna gesla. Kot vse kaže bodo pripravili gesla posebej za vsako volivno enoto, izhodišče za vse pa bo geslo iz naslova "SDS - ko hočete več!", ki naj bi najbolje izražalo njihova hotenja po spremembah tudi v občinskem vodstvu. Kot je povedal predsednik SDS Franc Kovač, ki je tudi njihov kandidat za župana, je samoumevno, da tudi šentjurski odbor socialdemokratske stranke, ki je trenutno v slovenskem prostoru druga najmočnejša stranka, tudi doma ponudi volivcem svojo vizijo potrebnih sprememb in tudi kompletno občinsko garnituro, ki bo zagotavljala njihovo uresničevanje.

Zanimivi so nekateri poudarki iz njihovega volivnega programa. Šentjurski socialdemokrati pravijo, da bo po končanih že začetih gradnjah (nadvoz, šola Prevorje, obvoznica, dom upokojencev) in odplačilu nekajstomilijonskih občinskih dolgov prešlo investicijsko težišče na ceste in pa na zagotavljanje ugodnejših življenjskih pogojev v občini, bogatejšega kulturnega in športnega udejstvovanja. Sicer pa tudi močno poudarjajo tako imenovano dohovno preno, ki naj bi zajemala uresničevanje že nekoliko zavrženih demokratičnih in drugih vrednot iz časa Demosa in spodbujala občutek pripadnosti kraju in zaupanja. Delali bodo na tem, da bi občani vse svoje potrebe, materialne in duhovne, lahko uresničevali doma. Zato se tudi zavzemajo za izgradnjo in organizacijo centralne kuturne ustanove tega območja. Socialdemokrati pravijo, da imajo občani sleherne KS pravico, da se odločajo za svojo občino, tistim pa, ki bodo ostale v okviru skupne občine, zagotavljajo pregleden občinski proračun, večjo finančno samostojnost in delitev občinskega denarja po številu prebivalcev.

F. Pešec

Tudi LDS že ima županskega kandidata

Kot smo izvedeli, je Izvršilni odbor LDS Šentjur v sredo 9. septembra izbral svojega županskega kandidata. Za njihove barve so bo boril za občinsko oblast veterinar Gregor Bezenšek.

Ker je znano, da sta pred leti družno izstopila iz stranke dva vidna člana vodstva šentjurske LDS, to sta bila Gregor Bezenšek in Jože Mastnak s Proseniškega, smo za komentar te presenetljive kandidature poprosili predsednika LDS Jožefa Artnaka.

"Ne, ne gre za posebno presenečenje. Res je, da sta Bezenšek in Mastnak pred leti demonstrativno zapustila naše vrste, res pa je tudi, da sta za to tudi imela določene razloge. Vesel sem, da smo vsi skupaj postali bolj zreli in sposobni prerasti medsebojne zamere in da je Bezenšek sprejel kandidaturu.

Tako LDS kot naš kandidat za župana ne napovedujemo posebnih volivnih zaokretov. Ostajamo odprti za predvolivne in povolivne povezave ter vabimo k sodelovanju."

F.K.

Vrtec - kdo odloča o plačilih?

Poklicali sta nas dve mamici, ki sta predlagali, da nekaj napišemo o plačevanju šentjurskega vrtca v poletnih mesecih. Gospa N.N. ("Prosim, brez imena, da ne bo nosil posledic moj otrok!") je bila ogorčena: "Nič nimam proti vzgojiteljicam, ki so dobre in prijazne, le njihovo vodstvo je preveč zaletavo in brez pravega občutka za denar. Mislim, da je bila prejšnja ravnateljica Janova boljša. Poglejte to plačevanje vrtca čez poletje. Tudi če dva meseca nimaš otroka v vrtcu, ti zaračunajo varstvo. Pa ne le v Šentjurju, kjer je vrtec odprt, temveč tudi na Pešnici, kjer vrtec dva meseca ni odprl vrat. Da je tako odločil Občinski svet, so mi rekli. In da je nejevolja še večja, takšen režim ne velja za vrtec v Hruševcu, kjer ima svoje otroke občinski svetnik Maruša. Smolo imamo, ker svetnik s Pešnice g. Čokl nima otrok v vrtcu in mu je očitno vseeno, kako ravnateljica piše račune. Ali verjamete, da moramo za otroke, ki so vključeni v pevski zbor plačati 5000 SIT? Da ne govorim o tem, da je naš vrtec med najdražjimi v bližnji okolici. Ali res ni nikogar na občini, ki bi malo bolj pogledal, zakaj je tako? Mislim, da g. Peperko, ki je odgovoren za to področje, ne dela dobro."

Pa je še povedala, da so se starši že pričeli vzgledovati po nekaterih vzgojiteljicah, ki se poletnim plačilom izognejo tako, da za poletni čas svoje otroke enostavno izpišejo iz vrtca. Tudi sistem izračuna prispevka staršev oziroma oprostitev je milo rečeno čuden. Tako se spet dogaja, da nekateri, ki imajo minimalne plače, plačujejo krepko več kot mnogi zasebniki, ki vozijo svoje otroke v vrtec z najdražjimi avtomobili. Brezposelne mamice, ki imajo pisan čas, da bi skrbele za svoje otroke doma, imajo pa vrtec sploh zastoj. Tudi od zunanjih članov Sveta VVZ ni nobene koristi, saj na seje največkrat menda sploh ne prihajajo.

Za komentar sem hotel prositi g. Peperka z občine, a mi ga v treh poskusih ni uspelo najti na delovnem mestu. Enako neuspešen je bil en telefonski poskus z ravnateljico Ketiševo. Morda pa prihodnjič?

F.K.

V Dobju SDS v ženski zasedbi

V okviru priprav na ustanovitev občine so se v Dobju organizirali tudi socialdemokrati oziroma socialdemokratinje: na ustanovnem zboru občinskega odbora se je med desetimi ženskami znašel in sam moški. Dobjanske socialdemokrate, med člani so vendarle tudi trije v hlačah, bo vodila Jožica Salobir.

Slivniško jezero je spet polno

Prvo jesensko deževje je takorekoč čez rob napolnilo Slivniško jezero, ki je tako spet dobilo razsežnost kot se za "Kozjansko morje" spodobi. Še pomembneje kot pogled na vodno razkošje pa je, da je jezero tokrat zagotovo pristriglo peruti narasli Voglajni, ki bi sicer nevarno prestopila svoje bregove.

Močnejša elektrika za Slivniško jezero

Prenizka napetost v električnih vodih je tudi ena od zavor za hitrejši razvoj turizma ob jezeru. Po besedah župana Malovrha je Ministrstvo za gospodarstvo že pristalo na izgradnjo transformatorske postaje, ki bo pokrivala ta del šentjurske in šmarske občine. Postaja naj bi bila zgrajena v začetku naslednjega leta.

SUZUKI

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO

d.o.o.

SUBARU

NOVO SEJEMSKI POPUSTI DO KONCA SEPTEMBRA NOVO**GRAND VITARA**

NAŠA

**PONUDBA
PRODAJA**

že od

4.200.000 SIT dalje

- * AVTOMOBILOV SUZUKI IN SUBARU
- * MOTORNH KOLES IN SKUTERJEV
- * IZVENKRMNIH MOTORJEV
- * REZERVNI DELI SUZUKI IN MARUTI
- * SONČNE STREHE (ŠIBEDAH)
- * BARVE, LAKI, MEŠALNICA
- * GUME (BRIDGESTONE, GOODYEAR, FULDA, HANKOOK)
- * ALARMI SIKURA

**ODKUP IN PRODAJA RABLJENIH
VOZIL VSEH ZNAMK
PREPISI VOZIL****STORITVE**

- * SERVIS AVTOMOBILOV SUZUKI IN SUBARU
- * POPRAVILA VOZIL OSTALIH ZNAMK
- * MONTAŽA IN CENTRIRANJE GUM
- * MONTAŽA ALARMIH SISTEMOV

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 17, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17

Poleg avtomobilске znamke SUZUKI smo tudi uradni prodajalec in serviser vozil SUBARU.

SUBARU**ČAS JE ZA NAKUP VOZIL NA 4-KOLESNIM POGON!****JUSTY**

že od 2.169.000 SIT

IMPREZA

že od 2.840.000 SIT

FORESTER

že od 4.276.000 SIT

LEGACY

že od 4.000.000 SIT

FORESTER**JUSTY****KREDITI TOM +4,5%
LEASING
KREDITI NA
POLOŽNICE****BALENO**

že od 1.700.000

AUTOSALON IN SERVIS ŠENTJUR,
TEL.: 063/743-389
AVTOSALON CELJE,
TEL.: 063/483-473**termix**

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

*gradbenega materiala, inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko, barv, lakov, železnine, bele tehnike, akustike, ploščic in sanitarne keramike, drobnih gospodinskih aparatov, daril, kmetijskega orodja in strojev.

EDINI V ŠENTJURJU VAM NUDIMO:delovni čas:
7³⁰ - 18^h,
sob.: 7³⁰ - 12^h**VELUX okna, fasade in lepilo TERANOVA**original **SADOLIN**premaz za les Biotan 1l
tuš kabina
fasada Demit
keramične ploščice od749,00 SIT
14.990,00 SIT
1.849,00 SIT
899,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

* Recogel-plex LT2 HME 61.800 -

TIP

LIPA

Sentjur

**PRODAJNI
CENTER
ŠENTJUR**

tel.: 743-582, 743-174, 743-677

**Vsem občanom
in občankam čestitamo
ob prazniku mesta Šentjur!****KAMNOSEŠTVO**

PEVEC TRADE d.o.o.

Ulica skladateljev Ipavcev 33

3230 ŠENTJUR

TEL: 063/743-196

**Izdelava spomenikov, ter proizvodnja
otroških in moških nogavic.**

Socialdemokrati proti podražitvi vrtca

V četrtek, 10. septembra, je predsedstvo šentjurskega odbora SDS obravnavalo med drugim tudi obe najbolj aktualni šentjurski temi: podražitev vrtca in zaplet z odločbami za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča.

Glede napovedane podražitve varstva otrok v šentjurskih vrtcih so bili socialdemokrati kategorični, da ne bodo pristali na povišane cene, dokler bodo le - te med najvišjimi v državi. Po njihovem mnenju je nerazumljivo, da imamo v Šentjurju za okrog 10% nižje plače od slovenskega povprečja, za varstvo otrok pa plačujemo okrog 10% več od povprečja v državi. Po njihovem mnenju je tako visoka cena, ne glede na zagotovila vodstva vrtca,

da je naše varstvo otrok zelo kvalitetno, vendarle znak, da v vrtcu nekaj ni v redu. Predlog za povišanje cen bodo podprli šele takrat, ko naše cene ne bodo odstopale od slovenskega povprečja.

O nenormalno visokih zneskih za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, nekateri kmetovalci iz Nove vasi naj bi letno plačevali celo milijonske zneske, so sklenili, da bodo zahtevali temeljito poročilo o prispelih pritožbah, preučitev in spremembe odloka o plačevanju tega nadomestila in moratorij za plačila v vseh spornih primerih.

F.K.

V KS Planina so neresni

"Poglejte, kaj delajo!" je dejala Julka Kovač, lastnica Gostišča Montparis na Planini. "Želela sem dograditi kuhinjo in razširiti teraso in sem predlagala KS, da mi prodajo približno 6 metrov širok pas sicer povsem neuporabnega zemljišča tik ob mojem gostišču. 12. marca me je predsednik sveta KS Planina Ivan Knez pisno obvestil, da z odkupom soglašajo. Dva meseca kasneje so mi s KS spet pisali in sicer naj predlagam ceno. Hkrati so tudi določili skupino svetnikov, ki naj bi dogovorila kupoprodajo. Res je, da ta skupina svojega dela ni opravila, ker se menda med seboj niso mogli dogovoriti za način dela, kar pa mene ni toliko motilo. Naročila sem arhitekta in za njegov načrt plačala 2500 DEM. Nato pa je 22. julija prišlo pismo, s katerim mi KS sporoča, da mi tistega zemljišča ne morejo prodati, ker še ni rešeno predhodno vprašanje lastništva zemljišča, na katerem stoji Montparis, na seji, ko je svet KS prvič sprejel sklep o prodaji, pa naj ne bi bilo navzočih dovolj svetnikov, da bi bil njihov sklep veljaven. Tako vsa zadeva lepo stoji. Res ne vem, kako si naši svetniki predstavljajo resno poslovanje in resno podjetništvo. Da bo mera polna, kot sem slišala, tudi na seji, na kateri so si premislili, ni bilo navzočih nič več svetnikov kot pri prvem sklepanju. Tako se gremo na Planini "igre brez meja" na račun razvoja kraja in na račun nas samih."

Nobena skrivnost ni, da sta Montparis in KS Planina v trajnem sporu in da sta glavna akterja tega spora Mirko Kovač in Miha Romih, predsednik nadzornega odbora v KS. In prav Miha Romih, ki zaradi bolezni ni bil prosoten na prvi seji, naj bi naknadno ugotovil, da sprejeti sklep sveta KS o odprodaji zemljišča ni zakonit, ker ni bil sprejet z občinskim statutom določeno večino. KS Planina namreč menda nima niti svojega statuta niti poslovnika in pri odločanju smiselno sledi ustreznim občinskim aktom.

Ivan Koželj, svetnik iz Podpeči: "Nihče ni rekel, da ne bomo prodali tistega zemljišča. O tem tudi glasovali nismo. Rečeno nam je le bilo, da prvi sklep ne velja, in pri tem se je končalo. Osebnostno menim, da je takšno ravnanje sveta KS neresno. Na seje sveta KS več ne grem."

Ivan Kladnik, svetnik iz Lok: "Po mojem, kar se reče, mora tudi držati."

In za konec še en ocvirek: v zapisniku 2. seje sveta KS Planina z dne 13. marca piše, da je za odprodajo spornega zemljišča glasovalo 6 svetnikov, trije pa so se vzdržali. To pomeni, da je bil sklep o prodaji sprejet s potrebno dvotretjinsko večino (75. člen občinskega statuta) in njegova veljavnost sploh ni sporna.

F.K.

Pred volitvami - kdo s kom?

Datum volitev je znan, to je 22. november. Kot se sliši, v šentjurskih strankah že veselo preračunavajo, kje so njihove šanse, o dokončnih odločitvah pa uradno še ni veliko slišati.

Svoje županske kandidate so že postavile SKD (sedanji župan Jurij Malovrh), LDS (Gregor Bezenšek) in SDS (mag. Franc Kovač). V Ljudski stranki že dalj časa šepetajo o "Romču", to je Romanu Moškotevcu iz Stopč, a ker so menda izračunali, da njegova kandidatura ni najmočnejša, kupčkajo z LDS. V koaliciji z LDS naj bi dobili večino v občinskem svetu, za podporo Bezenšku pa iztržili podžupansko mesto za svojega Janeza Škoberneta. Združena lista, ki menda tudi vneto išče partnerja, ki bi jo potegnil navzgor, bo verjetno predlagala Cveta Erjavca. Z ozirom na koalicijo iz prejšnjega mandata ni izključeno, da se bo priključila koaliciji LDS + SLS. V tem primeru bi tudi v Šentjurju dobili levo večino v občinskem svetu in verjetno desnega župana, saj županu Malovrhu, kljub množici nasprotnikov, še vedno najboljše kaže. Nasprotna koalicija SKD + SDS ni prav verjetna, saj so socialdemokrati trdi kritiki sedanje občinske garniture in brez programskih in kadrovskih sprememb krščanskih demokratov ne bodo podprli.

Ključna imena so torej znana, bolj malo pa se ve, kaj vsebinsko stoji za njimi. Malovrh bo ponujal nadaljevanje poslanske uspešnosti, v LDS in SLS se s programom očitno ne obremenjujejo in ščitajo več ali manj samo na oblast. Že znana načela socialdemokratov, ki zahtevajo odločnejše spremembe in demokratizacijo tudi znotraj občine, pa niso všeč nobeni od občinskih strankarskih garnitur in se zna zgoditi, da bodo ostali sami. Le odločnejša podpora volivcev bi jih utegnila spraviti v ospredje.

Povsem nedorečeno je mesto tako imenovane neodvisne liste Za napredek Šentjurja, ki jo menda organizirata Diaci in Oto Pungartnik. Kot vse kaže, lista nima prave ideje in gre organizatorjem le za to, da so zraven. Če bodo dobili dovolj podpore volivcev, se bodo skušali v vsakem primeru priključiti oblastni večini in iztržiti kakšno delovno mesto na občini.

Zanimanje za volitve v svete KS je precej manjše, čeprav ni nepomembno. Krizi na Planini in v Slivnici lepo kažete, da kriza lokalne oblasti pomeni tudi zastoj kraja.

F.K.

So ribiči ogrožali Slivniško jezero?

Kar več občanov, pa tudi podjetje RTG Tratna, se je obrnilo na občino zaradi zniževanja jezerske gladine in kurjenja na obali jezera. Zlasti spremljajoča smrad in dim sta jih motila. Ribičem se je očitalo, da ravna jo samovoljno in škodujejo tako jezeru kot turističnemu dogajanju ob njem.

Vodja celjske izpostave Ministrstva za okolje in prostor g. Marinček je vzel ribiče v bran in zagotovil, da so ribiči delali v soglasju z občino (kar le ta zanika) in turističnimi delavci. Ob znižanem vodostaju so očistili obrežje, opravili pregled poškodb, Elektro Celje pa naj bi testiralo tudi zmogljivost svoje elektrarnice. Ribiči naj bi tudi vestno reševali ogroženi vodni živelj in niso povzročali škode. Marinček poudarja, da vodni orešček ni zaščitena rastlina, da pa je tudi res, da se ga z izsuševanjem obrežja in kurjenjem ne da uničiti. V primeru, ko ni sredstev za temeljito sanacijo jezera, se mu zdijo tudi takšne in podobne "gasilske" akcije opravičljive.

Veselo na športnih igrah invalidov

V soboto, 22. avgusta, je bilo v telovadnici v Dobju živahno in veselo. Eni so metali na koši, drugi so se ubadali s pikadom, tretji so metali obročke na keglje, še največ pa je bilo tistih, ki so z zanimanjem opazovali svoje tekmece pri delu. Za dobro voljo sta skrbela mlada muzikanta Vodišek in Žekar. Nekateri so že čvrsto držali v rokah kozarce rujnega, zato ni čudno, da je bilo vzdušje tako sproščeno. Ti v Društvu invalidov očitno znajo. Predsednik Laubič je kar sijal od zadovoljstva: "Prišlo je okrog 100 naših članov in kakor vidite, smo svoj cilj, to je

zabava, dosegli. Po tekmovanju se bomo ustavili še pri Olgi in spet bo za nami en lep dan,"

In še rezultati. Pri metu na koš so od petih metov kar štirikrat zadeli Rudi Čujež, Erna

Keglič, Jožica Ratej in Stanko Palir. Zmago si je nazadnje priborila Erna Keglič. V pikadu sta s po 96 točkami osvojila prvi dve mesti Vinko Spolenak in Rudi Čujež, tretje mesto pa si je priigral z 91 točkami Jože Artnak. Pri kegljanju z obroči je bilo spet tesno. Milka Gajšek in Rajko Kotnik sta dosegla po 90 točk, tretje mesto pa je pripadlo Francu Ocvirku z 80 točkami. Pri potiskanju krogle je bila najbolj spretna Marija Čujež iz Slivnice.

Predsednik Ciril Lavbič se zahvaljuje ravanatelj OŠ Dobje za gostoljubje, sponzorjem pa za drugo pomoč.

F.K.

Umrli je Lojze Bolta

26. avgusta smo se na celjskem pokopališču poslovili od nam dobro poznane arheologa, profesorja Lojzeta Bolte.

Lojze Bolta je nasledil raziskovalno delo W. Schmida, ki je med drugo svetovno vojno raziskoval prazgodovinsko naselbino na Rifniku, in je z vztrajnim in strokovnim delom uspel odkriti, raziskati in zaščititi antično naselje na Rifniku iz 1. stoletja p.n.š.

Začetek je bil skromen. Občina je nabavila skromno montažno hiško za spravilo orodja in najdenih predmetov, Lojze pa je s svojo strokovno vnemo in mirno prepričljivostjo uspel pridobiti še nekaj denarja iz občinskega proračuna. Vsak dan je prihajal iz Celja, vsi domačini so ga poznali, mnogi so mu tako ali drugače tudi pomagali.

Na njegovo iniciativo je jugoslovanska diplomacija uspela vrniti iz graškega muzeja 19 najdenin, ki jih je tja odnesel dr. Schmid.

V njegovem času so na Rifnik radi prihajali predsednica arheološkega društva Slovenije dr. Plesničarjeva, direktor arheološkega muzeja dr. Petru, direktorica celjskega muzeja Kolšekova in še mnogi drugi arheologi. Gostitelj enega od teh srečanj je bil tudi Martin Hajnšek v svoji gorci na Rifniku.

Boltovo delo, eno od njegovih zaključnih življenjskih del je strokovna edicija o Rifniku, je obogatilo zgodovinsko in kulturno dediščino občine in mesta Šentjur.

Ohranimo ga v trajnem spominu!

V. Jagodič

Terminski plan za nadvoz

Kot je povedal župan Malovrh, je Constructa d.o.o., ki je nadzorni organ Direkcije za ceste za celjsko območje, pripravila terminski plan izgradnje nadvoza.

Še letos novembra naj bi bil objavljen javni razpis za oddajo pridobivanja lokacijske in druge dokumentacije, ki bo stal okrog 5 milijonov SIT. Letos naj bi bil tudi še podpisan protokol o zagotavljanju sredstev, ki jih bo zagotovil državni proračun v letih 1999 in 2000. Leta 2001 naj bi bil nadvoz dograjen in vključen v promet.

Predračunska vrednost nadvoza naj bi znašala preko 500 milijonov SIT, od tega naj bi občina svojo tretjino prispevala v obliki zemljišč in nasipnega materiala.

Še največ težav župan pričakuje zaradi plinovoda, telefonskih in vodovodnih povezav, ki vse tečejo skozi predvideno gradbišče.

F.K.

Planinska Angelska nedelja z novim zagonom

Pravzaprav ne vem, katero ime je pravo, Angelska ali Turistična nedelja. Ker jo domačini poznajo bolj kot Angelsko, bom tudi sam uporabljal kar ta izraz.

Letos so imeli Planinci sorazmerno srečo z vremenom; še dan prej je bilo kot iz škafe, nedeljsko jutro 6. septembra pa je bilo poletno lepo. Vse do kraja prireditve pa se vreme vendarle ni izneverilo tradiciji: v večernih urah je za pravočasni konec veseljačenja spet poskrbela nevihta.

Letos je planinska prireditev bila res množična. Toliko obiskovalcev kot letos na teh prireditvah še nisem videl. Vse mize, razpostavljene po vsem igrišču pred šolo, so bile zasedene, pa še je zmanjkovalo prostora tako okrog igrišča kot pred šankom.

Osrednja točka prireditve je bila povorka, v kateri so ekipe iz okoliških vasi prikazovale stara kmečka opravila. Na čelu povorke sta težke sive noriške kobile jezdila Tovornika (oče in sin) z Večjega brda, za njima so se razvrstili zapravljički Blatnika z Večjega brda, Mlakarja iz Krajnega dola in Novaka iz Škarnic. Za zapravljički se je na dveh traktorskih prikolicah pripeljala prva skupina s Sel. Mlatiči na cepe, med njimi sem prepoznal Obreza in Kolmana, so z

veseljem mlatili nekaj snopov pšenice. Pušnik Zvonko, Kolman in Gračner iz Podpeči so kožuhali in tudi predstavili izdelovanje predmetov iz kožuhinke. Prastari Pušnikov Fendt je iz Tajht

pripeljal Tovornike, Jazbece in Pušnike. Štirje fantje so se dobro oznojili ko so na roke gonili mlatilnico in veselo trosili pleve po planinski "high street". Takoj za njimi je bil z enako mlatilnico Kovač iz Lok, ki pa je bil že veliko bolj moderno opremljen: mlatilnico je poganjal 80 let stari disel motor. Stroj za luščenje fižola, ki sta ga pred desetletji izumila in naredila Slavko Žibret in Viktor Pušnik in je še danes menda občasno v funkciji, je predstavljala eno od najbolj izvirnih prikazov na povorki. Kazali sta ga družini Žibret in Poljanec s Pristave.

Luskarji, Koprivci in Jošti s Podpeči pri Šentvidu so po starem mleli sadje. De ne bi delali v prazno, so na prikolico postavili tudi jablano polno zrelih sadežev, ki so jo pridno otresali.

Zvonko Kostevc in Pepi Uduč sta razkazovala svojo umetnost pletenja košar in izdelovanja štilov.

Za njimi so prišli kožuhalci iz Lok, ki so koruzo takoj tudi oluščili in zmleli z žrmljami. Manjkala jim je le še gospodinja, ki bi kuhala (in delila) žgance.

"Šušteraj" so prikazovali šuštarje z Brda: Šeško, Jazbec, Tovornik... Posebnost te skupine je bil najstarejši Planinčan in seveda tudi še edini pravi šuštar 91 - letni Pepi Jazbec.

Zdi se, da je največ občudovanja požela oglarska družina iz Fužine (Centrih, Hladin, Bohorč, Kolar, Trupej...). Na prikolico so postavili gozd, domala pravo kopo, oglarsko koč, pred njo pa še številno primerno zamazano oglarsko družino. Poleg tega, da so bili originalni, so oglarji imeli še glasbeno nadarjene otroke, ki so se izkazali tudi pred mikrofonom.

Povorko je s komentarji spremljal "poklicni" planinski spiker Riko, ki pa je tokrat bil preveč redkobeseden, nova predsednica Turističnega društva Marija Uduč pa je očitno bila zadovoljna: "Seveda sem vesela, da smo uspeli. Veliko dela smo vložili v priprave, vsakega udeleženca je bilo potrebno posebej obiskati, prepričevati, precej smo vložili v obveščanje, zavarovanje, v muziko. Odziv obiskovalcev je dober in upam, da bomo prireditev

Zadovoljna Marija Uduč

zaključili vsaj s pozitivno ničlo. Čeprav nam je letos vreme ustreglo, vseeno razmišljamo, da bi zaradi tradicionalno slabega vremena prihodnje leto to prireditev prestavili na julij na šmarjetno."

Vzporedna

dogajanja na veseličnem prostoru niso zbujała posebnega zanimanja. Okrog klade za zabijanje žeblov - pohorskega biljarda - ni bilo gneče, prav tako pa je več ali manj samevala tudi "stavna krača", ki naj bi jo dobil tisti, ki bi uganil njeno težo. Za 16. uro je Riko napovedal tekmo v vlečenju vrvi, a do 16.30 ure, ko sem zapustil prizorišče, se tudi tam še ni nič zgodilo. Prav tako ni bilo večjega zanimanja za stojnico Društva kmetič, ki so ponujale svoja peciva.

Ivanka Uduč je tudi letos v peči na trgu pekla svoje prošjače. Rekla je, če sem jih pekla devetnajstkrat, zakaj jih ne bi še dvajsetič. Kar tam na licu mesta je po željnih vehah lepo raztegnila kvašeno testo, ga z originalno gosjo perotjo pomazala z neko čudno rjavkasto tekočino, ga bogato zabelila z ocvirki in prošjača je bila nared. Letos je nisem poskusil, ker se mi je zdela le nekoliko preveč obložena z masnimi ocvirki. Pač, menda posledica standarda; tudi prošjača ni več tisti skromni pečeni kos testa, kot je bila nekoč.

Še najbolj je bilo živahno okrog šanka. Z g. Jazbinškom sva spila en glažek, svetnik KS Vodišek me je najprej počastil z rolerjem, potem pa me je "našimfal", ker so ŠN obeležile 90 - letnico "Zarje" s fotografijo dolgogorskih folkloristov, in tudi nič niso pisale o otvoritvi ceste proti Podlogu. Pa še prav je imel, zato se Šentvidčanom opravičujem: njihovemu prazniku posvečena fotografija se mi je sfižila zaradi premočne sence na odru, za otvoritev njihove ceste, ki so jo pozdravili s hvaležnostjo in veseljem, pa sploh nisem vedel. Tudi razprave okrog asfaltnega mešalca so bile še vedno aktualno žolčne, komentarji pa zelo različni: "Kovač je edini, ki je za Planino nekaj naredil! Gre za eno samo fofšijo tistih, ki bi morali, pa niso naredili nič. Če je že tam, naj dela!", ali pa "S svojo samovoljo nas bo uničil! Le kaj si privoščiš..."

Pri šanku sem tudi izvedel, da se obeta zopora regionalne ceste proti Planini, če država in cestno podjetje končno ne bosta nekaj storila za "Brigadirko", to je cesto od Gračnice do Ledinšce. "Pridite pogledat, na kubike šodra s ceste zasipava naše travnike in njive, o prahu pa sploh da ne govorim. Zopora bo!" je bil kategoričen svetnik KS iz Lok Ivan Kladnik.

F.K.

Vode bo dovolj

V gradnji so kar štirje vodovodi, kar naj bi pomenilo, da vode tudi potem, ko bo jesensko deževje mimo, ne bo zmanjkalo.

V Dramljah gradijo vodovod proti Marija Dobju. Na občinsko vodovodno omrežje bodo priključili 67 gospodinjstev, skupna vrednost gradnje pa znaša 29 milijonov SIT. Gradnjo izvaja Vilkoograd s Proseniškega, JKP Šentjur pa je podizvajalec za inštalaterska dela.

Direktor Gorjup je dejal: "V Dramljah dela odlično napredujejo, nobenih resnejših težav nimamo. Za poslovni uspeh JKP pa ta nova pridobitev ni zanimiva; poraba bo skromna, morda pol sekundnega litra, stroški pa razmeroma večji. 7. oktobra načrtujemo tehnični pregled glavnega voda."

Vodovod Hrastje, ki se je ustavil pri Cevarni, čaka samo še na zorenje Mejine

silazne koruze. Do vodovoda Kozarica ga bo pripeljala Plima - Žalec. V občinskem proračunu je zanj že pripravljenih 24 milijonov SIT. Od oktobra dalje bo tako na vodi iz Hrastja takorekoč že vsa občina. Iz Kozarice bodo vodo jemali le, ko bo ta povsem čista, in bomo, tako zagotavljajo na JKP, tudi po deževjih pili čisto vodo.

Za dokončanje vodovodnega projekta "Hrastje" manjka le še vodohram, ki bo s svojo kapaciteto 1000 m³ zagotavljal stabilno preskrbo z vodo. Na vrsto bo prišel naslednje leto.

Kdaj bo naša voda cenejša?

"Ne bo. Sedanja cena, ki jo več ali manj diktira država, je zaradi hitrejšje rasti spremljajočih stroškov, posebno še elektrike, vse bolj mršava. Že sedaj ne pokriva naših stroškov in smo za vse resnejše investicije vezani na občinski proračun. V Šentjurju voda ne more biti poceni, ker ves sistem

sloni na prečrpavanju. Samo elektrika nas mesečno stane skoraj 400 000 SIT", je povedal g. Gorjup.

V gradnji sta še vodovoda v Slivnici in pa na Zagoro, ki sta iz naslova pomoči demografsko ogroženim krajem dobila presenetljivih 8 in 10 milijonov SIT. Kako zadeve tam potekajo na JKP, nimajo podatkov, iz občinskih virov pa smo izvedeli, da se zlasti v KS Slivnica dela lotevajo samostojno in slabo organizirano. Če sem prav razumel vprašanje občinskega svetnika Mestinška in odgovor župana na zadnji seji OS, jim v Slivnici še na misel ne pride, da bi pri širjenju vodovodnega omrežja sodelovali tudi z ustreznimi sredstvi KS in občanov, kot je bilo v Dramljah in drugje.

Gradnjo vodovoda na Zagoro je na natečaju pridobil PUV iz Celja.

F.K.

Pred Slomškovo nedeljo

Slomškova nedelja, ki jo verniki skupaj z najvišjimi predstavniki Slovenske katoliške Cerkve od leta 1982 vsako jesen praznujejo v eni od župnij mariborske škofije, bo letos v Slomškovem rojstnem kraju - v Slomu pri Ponikvi. Pred slovesno mašo 27. septembra bo mariborski škof, dr. Franc Kramberger, otvoril prenovljeno Slomškovo rojstno hišo. Na Ponikvi ob dogodku, ki bo v kraj gotovo privabil veliko ljudi iz vse Slovenije, pripravljajo tudi dve spremljevalni prireditvi.

Slomškova nedelja

Slovesnost se bo pred Slomškovo hišo začela ob pol treh popoldne. Najprej bo nastopil Komorni zbor iz Celja. Sledila bo molitev z ljudskim petjem, po njej pa bo mariborski škof, dr. Franc Kramberger, otvoril in blagoslovil Slomškovo rojstno hišo. Uradni del se bo končal z mašo pred Slomškovo hišo. Na Ponikvo so povabili vse slovenske škofo in dekane mariborske škofije. Med mašo bo prepeval združeni pevski zbor, v katerem sodeluje 8 cerkvenih zborov šmarske dekanije. Po besedah ponkovškega župnika **Mihe Hermana** bo imelo srečanje vseslovenski značaj: »Število romarjev je močno odvisno od vremena. Na Ponikvo bodo pripeljali trije posebni vlaki iz Maribora, Dobove in Celja. Po vseh cerkvah po škofiji so obešeni plakati, ki vernike vabijo na Ponikvo, mariborska škofija pa vsako leto izda tudi knjižico, namenjeno predstavitvi Slomškove verske literature.«

Pri pripravi prireditve sodeluje tudi Turistično-olepševalno društvo (TOD) Ponikva. Predsednik TOD, **Slavko Špur**, je povedal, da bodo ob vseh pomembnejših cestah, ki vodijo v vas, in ob izvozu z avtoceste v Dramljah namestili obvestilne table, na treh različnih mestih v kraju pa bodo namestili table s panoramo Ponikve, kjer so označene vse pomembnejše kulturne, zgodovinske, naravne in turistične znamenitosti Ponikve. Turistično društvo bo poskrbelo tudi za ozvočenje na prireditvenem prostoru. S tremi

domačimi gosti (Janez, Vovk in Grič) so se dogovorili za gostinsko ponudbo ob prireditvenem prostoru. Za usmerjanje prometa in parkiranje bo poskrbelo domače gasilsko društvo.

V tem času pa na Ponikvi urejajo tudi pešpot, ki bo po besedah predsednika KS Ponikva, **Antona Vrečka**, najverjetneje končana do 27. septembra. Sprva so v krajevni skupnosti načrtovali, da bodo do prireditve v Slomu asfaltirali cesto, ki Ponikvo povezuje s Slomom, vendar je zmanjkalo tako časa kot denarja. Asfaltiranje omenjene ceste, razširitev mostu in ceste od železniške postaje do Sloma ter obnova kulturnega doma na Ponikvi, ostajajo v daljnoročnem načrtu KS. »Na ministrstvo za promet in zveze ter na ministrstvo za kulturo smo že poslali prošnje za finančno pomoč pri asfaltiranju ceste in obnovi doma, vendar odgovorov iz Ljubljane še ni,« je povedal Vrečko.

Pred Slomškovo nedeljo so na Ponikvi pripravili dve spremljevalni prireditvi pod skupnim naslovom Slomškovi dnevi. V soboto, 19. septembra, je bila v dvorani v Slomškovi hiši okrogla miza, kjer so dr. Gril s celjske bolnišnice, dr. Marjan Turnošek in dr. Slavko Krajnc govorili o Slomškovem svetništvu, 26. septembra pa bo v cerkvi na Ponikvi koncert cerkvenih pevskih zborov iz St. Primoža na Koroškem, iz Jakoba, Šentjurja in Ponikve.

Obnovljena hiša v Slomu

Slomškova rojstna hiša je po treh letih obnovitvenih del dobila končno podobo. Mariborska škofija jo je odkupila leta 1993, dela pa so se pod vodstvom domačega župnika začela dve leti kasneje. Večino denarja za odkup hiše je mariborski škofiji že leta 1989 poklonil prvi slovenski veleposlanik v Vatikanu, dr. Štefan Falež. Ob denarni pomoči Mohorjeve družbe, države, občine, krajevne skupnosti, domačinov in ostalih posameznikov, je škofiji uspelo obnovo dokončati in hišo urediti v muzejski in prireditveni prostor. V pritličnem delu hiše je muzej, kjer je v treh sobah predstavljeno Slomškovo življenje in delovanje: Slomškova

mladost in povezanost s Ponikvo, obdobje študija in duhovništva, ter njegovo škofovstvo. Uredili so tudi sobo, kjer prodajajo spominke, razglednice, brošuro s predstavitvijo Ponikve, Slomškovo literaturo ter knjige založbe Ognjišče. V prvem nadstropju hiše je urejena dvorana s sto sedeži, namenjena različnim kulturnim in drugim prireditvam, kletni prostori pa nudijo možnost za okrepčanje obiskovalcev. Župnik Herman je pripravil zloženko o Slomškovi hiši, v njej pa sta v kratki obliki predstavljeni tudi Ponikva in njena okolica.

Hiša je zaenkrat odprta od četrtega do sobote dopoldne in popoldne ter v nedeljo popoldne, vodenje po hiši pa je sedaj v rokah župnika Hermana in študentke **Sonje Pokrajšek**.

V zadnjih dneh pred prireditvijo so priprave na Ponikvi v polnem teku, vas pa z dediščino zgovorne preteklosti vabi vse, ki bi ji želeli prisluhniti.

Slika našla svoje mesto

Slika škofa Slomška, ki je bila od nacionalizacije Slomškove hiše naprej v rokah Kombinata, je sedaj spet v Slomškovi hiši. Na hrbtni strani slike je več nalepk, ki pričajo o njeni preteklosti. Prva - iz leta 1922 - nosi napis: »To sliko je kot znak posebnega spoštovanja celjski župan Juro Hrašovec poklonil gospodu dr. Josipu Karlovšku.« Slednji je bil nekaj let lastnik hiše, nato pa jo je predal Celjski hranilnici. Druga nalepka je iz leta 1930. Nanjo je Josip Karlovšek napisal: »Po 25-letnem trudu, skrbi pa tudi veselja polnem čuvanju Slomškovega doma odhajam in meni drag spomin zapuščam Celjski hranilnici kot znak hvaležnosti, da je v teh težkih gospodarskih časih prevzela čuvarstvo narodu tako svetega doma.« Na tretji nalepki je zapis o predaji slike iz rok nekdanjega upravnika Sloma, Vinka Mastnaka, njegovemu nasledniku Arzenšku. Zdaj je slika obnovljena in je na ogled v Slomškovi hiši. »Slika nima večje umetniške vrednosti, vendar je pomembna zaradi nalepk, ki pričajo o njeni preteklosti in s tem tudi o preteklosti hiše,« je povedal Herman.

Janja Pevec

GAAD BAND v novi zasedbi

Da, mali rockerji so še vedno na glasbeni sceni, samo da niso več tako mali in začetnice njihovih imen ne sovpadajo več z imenom skupine. Od prvotne zasedbe je pravzaprav ostal le še ustanovitelj skupine Grega Bezenšek, ki je tudi edini Šentjurčan. Tako sem po dveh letih potrkala spet na njegova vrata in porabila sva kar precej časa, da sva uskladila najina urnika in se dogovorila za klepet. Grega je med tem časom namreč zaključil osnovno šolo in s prvim septembrom dopoldneve preživlja na Srednji trgovski šoli v Celju. Popoldnevi in večji del noči pa so rezervirani za Srednjo glasbeno šolo, vaje z bandom, igranje kitare v Extra bandu, vodenje oddaje na celjski TV in trenutno tudi za snemanje nove zgoščenke.

Na bas kitari je tako zdaj že tretje leto dolgoletni Tomaž Jurič. Največji magnet za ženska srca je modrooki Alen Vrečar, ki v bandu obvladuje klaviature. Modre oči pa so odlika tudi bobnarja Tomaža Pelca. Vokalist in kitarist skupine je Grega Bezenšek (Dekleta, še vedno je samski! Novi člani se v glasbi zelo dobro ujamejo, saj so vsi rockersko usmerjeni. Dreamtheater je CD, ki ga boste gotovo našli v zbirki katerega koli od štirih rockerjev. Za dobro vzdušje na zabavi pa se ne branijo zaigrati tudi kakšne domače viže, seveda v rock izvedbi. "Alen raztura na harmoniki," se je nasmehnil Grega. Tudi privatno se GAADovci dobro razumejo. Poleti so se skupaj odpravili na morje in po Gregovih besedah je bilo zelo razburljivo, predvsem kar se

tiče nočnega življenja in lepih deklet, ki jih je v Vrsarju baje precej.

A zabava ni vse kar se dogaja v bandu. V dveh letih, odkar je skupaj nova zasedba, so preigrali veliko koncertov in si s tem nabrali dosti novih

izkušenj. Posneli so dva nova videospota za pesmi O bog povej in Kdo si. Predvsem na zadnjega so zelo ponosni, saj je zelo kvalitetno narejen. Režiral ga je g. Milan Lebar. Spot ste lahko videli na skoraj vseh slovenskih TV programih. Veliko so se udeleževali tudi raznih oddaj tako na radiu kot tudi na TV: POMP, jutranji program POP-TV...

Poleti so se izmed približno 150 prijavljenih uvrstili med 24 udeležencev Nove scene Melodij

morja in sonca. Pred tremi leti so nastopili na mladinski sceni, a je takrat za njih to pomenilo le izlet in kopanje. Tokrat so s pesmijo Ne maram te dobro nastopili in so imeli tudi sami po nastopu zelo v redu občutek. "Letos je bila Nova scena, kar se bandov tiče, veliko bolj kvalitetna in rockovsko usmerjena, tako da smo se dobro ujeli," je povedal Grega. "Za sodelovanje smo se odločili predvsem zaradi reklame, saj se kompilacijska zgoščenka z MMS vrtili po vseh radijskih postajah, pa še veliko ljudi spoznaš. Ni mi žal, da smo šli. Zmaga Botrov pa je prav gotovo razočarala mnogo sodelujočih."

Skupina ravnokar končuje svojo novo zgoščenko, katere naslov bodo zaenkrat še ohranili kot skrivnost. Na njej bo 12 pesmi, med njimi tudi Ne maram te in pa lahkotna, hitra pesmica Ventil za žur, za katero so člani banda prepričani, da bo njihov novi HIT. V načrtu imajo tudi snemanje novega videospota. Posneli so ga v studiu Dinamic v Velenju s producentom Janijem Šuligojem. Tako potek dela, produkcija kot tudi zvok v studiu jim zelo ustreza in samo delo poteka precej hitreje kot pri prvem CDju. Takrat so snemali po obrokih, tokrat pa so si vzeli čas med počitnicami in sedaj v poznih nočnih urah že zaključujejo z delom. Nova zgoščenka bo predvidoma izšla v oktobru oziroma novembru.

Svojo zasedbo za kakšen unplugged nastop včasih tudi razširijo z dvema back vokalistkama, nameravajo pa si sposoditi še saksofon in podobne pihalne zadeve. Navdušenih fenic je vedno več in na njihovih koncertih je pretočenih kar precej solza. Zato najbrž ni odveč, če objavimo še naslov njihovega Fan cluba: Ul. Dušana Kvedra 6a, Šentjur 3230.

Barbara Gazvoda

Zlata poroka Pavle in Silvota Fendre iz Brezja pri Slomu

Vedela sem, da je na Ponikviv veliko Fendretov, da pa so na vsakem koraku, sem se lahko prepričala, ko je prijateljica Špela, ki me je vodila, pokazala še na sosednjo hišo, od Pavlinega in Silvotovega sina. Vstopili sva in še preden se je sploh kaj reklo, sva bili obdarjeni s slastnimi domačimi pičkoti, gospod Silvo nama je vztrajno ponujal kaj bolj resnega za odžejat, branila sem se, da vozim, pa mi je celo opravičilo za policaje bil pripravljen napisati.

Na mizi so se kmalu znašle fotografije iz slavlja v Dramljah in sprejema v Ipavčevi hiši, najbolj so me prevzele torte - kar tri sem zasledila; tronadstropna, "enonadstropna" in velikanka v obliki številke 50 od nečakinje Rozike. Žur je bil to, sta povedala zlatoporočenca, pa da sta plesala, vse do jutra je trajalo rajanje. Pohvala muzikantom iz Oplotnice, da so tako igrali, pa še štose zraven pokali. Zelo sta bila vesela tudi daril, ki so jih prinesli sorodniki dan prej, ko so zapili "fantovšno in dekljšno".

"Tak lušn je blo, vsi sorodniki so bli tu in sama lepa darila...", je povedala gospa Pavla. Pokazala nama je majhen klavirček, ki igra sam

od sebe, povedala za nov aparat za masažo nog, za vikendpaket v Termah Zreče in še kaj.

Kako jima mineva čas in kaj počneta, sem ju vprašala. Hitro, vedno hitreje mineva, tako kot najbrž vsem. Sama sta, otroci imajo svoje

domove in gospodinjstva. Pa Kasandro seveda gledata zdaj, ko ni več Esmeralde.

"Zdaj je lepše, kot včasih, če se kaj pokregama, ostane v hiši," se je malo pohecal Silvo, Pavla pa se je takoj oglašila, da tega pa res ni treba pisat. Seveda se nikoli prav zares nista skregala, saj zato pa sta zdaj zlata. In še enkrat toliko sem jima zaželela, vendar bosta čisto zadovoljna z biserno, pravita. Verjamem, da jima bo uspelo, če se le gospa Pavla ne bo še bolj zagledala v tistega fanta iz Ljubljane, ki prevaža Bo Frost, za katerega pravi, kako čeden in simpatičen je.

"Tak dolgo sva skup hodla, da sva se postarala," se je zasmejal Silvo. Strašno simpatičen mlad par sta, da bi le še več takih bilo. Še mnogo lepih trenutkov jima želimo tudi v imenu bravcev ŠN.

E.K.

“Stavbno zemljišče” po šentjursko

Sem “privilegiranka”, ki imam po Zakonu pravico in dolžnost plačevati nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Je to res moja dolžnost?

S šentjurskim Skladom stavbnih zemljišč imam že več let težave. Najprej sem leta 1993 dobila položnico eno četrtletje prezgodaj (plačevati začneš 10 let po izdaji gradbenega dovoljenja), potem so mi poslali položnico kar

za celo parcelo in ne le za zazidano površino. Čeprav imajo na občini že v sosednji pisarni vse izmere, sem morala najeti geometra (in plačati 9400 SIT), da mi je odmeril hišo. Letos pozimi sem dobila nekakšni razpredelnici (posebej za mene in posebej za moža), kamor naj bi vpisala vse prostore, jih množila z določenimi količniki, jih delila z dve itd. Ker se mi je vse skupaj zdelo smešno, tega nisem napravila. Junija sem dobila dve položnici, eno za moža v

prejšnjem znesku in eno v enakem znesku zame. Šla sem na Urad, kjer so mi pojasnili, da popis lahko naredim kar skupaj, če res tudi živimo skupaj. Pa sem naredila tudi to. Hkrati pa sem tudi ugotovila, da mi Sklad že pet let nezakonito zaračunava svoj davek. V 11. členu Dogovora... (Ur.l. 19/86), ki še ni bil razveljavljen, namreč piše, da so v KS, kjer imajo samoprispevek, oproščeni plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Pritožbo sem poslala 15. julija letos, pa do danes še nisem dobila odgovora. Dobila pa sem odločbo o dohodnini, kjer mi je davkarija enostavno odtegnila eno akontacijo nadomestila za stavbno zemljišče. Gospo Pekošak, ki te postopke vodi, sem opozorila na 25. člen občinskega odloka o stavbnih zemljiščih, ki navaja, da KS Dobje in naselje Slivnica pričneta plačevati nadomestilo od prvega dne naslednjega meseca, ko poteče obveznost krajevnega samoprispevka, in da tudi Ponikva že 17 let ima samoprispevek, pa je bila le začudena. tega očitno tudi občinski svetniki, ki so odlok sprejemali, niso vedeli, svetniki s Ponikve pa so tisto sejo verjetno “prešpricali”.

Zanima me, če tista določila iz “Dogovora...” še veljajo in od kod razlika med občani, ki izhajajo iz 25. člena občinskega odloka?

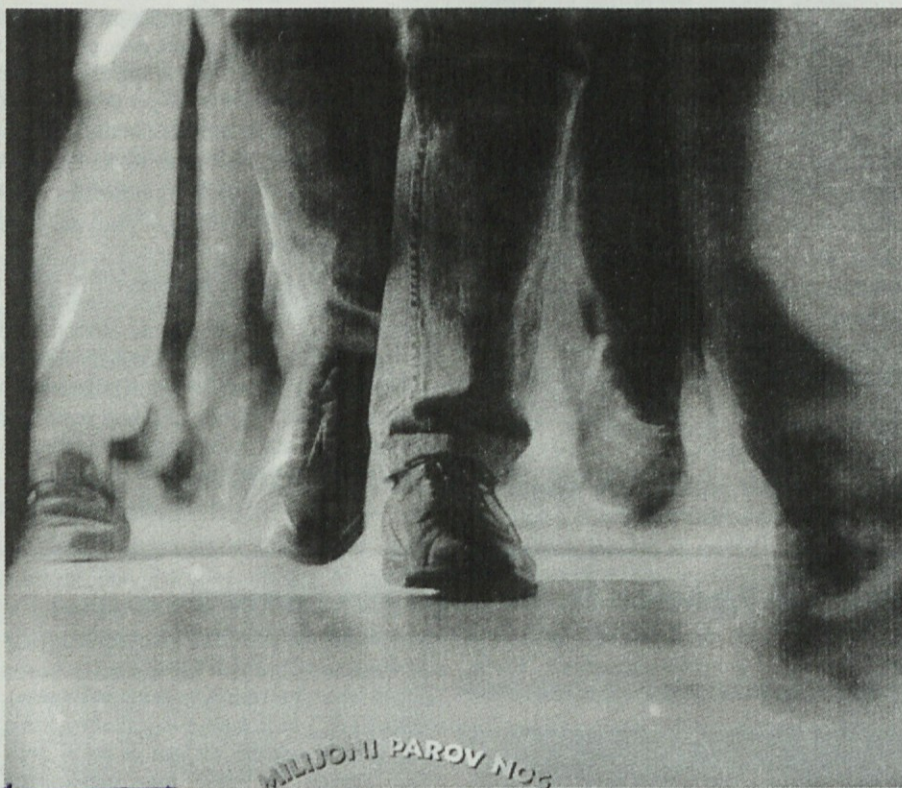
Pričakujem odgovor pristojnih služb!

Dragica Jazbinšek, Ponikva

P.S.

Če imam prav, potem mi Sklad dolguje obrestovana vsa petletna plačila, ki sem jih imela v preteklih petih letih.

KEMO PLAST
d.o.o.

Vedno v zalogi več kot 500 vrst različnih talnih oblog, namenjenih za stanovanja in javne prostore, znanih evropskih proizvajalcev.

- * PVC- TALNE OBLOGE
- * TEKSTILNE TALNE OBLOGE
- * IGLANA TALNE OBLOGE
- * LAMINATNI PARKETI
- * GOTOVI PARKETI
- * PREPROGE
- * TAPETE
- * LEPILA IN PRIBORI
- * POLAGANJE TALNIH OBLOG
- * IZDELAVA ZAVES

Polaganci talnih oblog, investitorji in arhitekti! Obiščite nas v našem podjetju, kjer vas bomo podrobneje seznanili z našim programom ali pa vas bodo na vašo željo obiskali naši predstavniki.

KEMOPLAST d.o.o. Trgovsko podjetje
VELEPRODAJA IN MALOPRODAJA
Drofenikova 7, p.p. 10, 3230 Šentjur
Tel.: 063 743-001, fax: 063 743-004

KEMO PLAST
d.o.o.

Čestitamo ob občinskem prazniku.

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobilni: 0609 627 924
GSM 041 627 924

**NUDIMO
VAM
TUDI**

rabljena vozila
prenos lastništva vozila
splošni servisi osebnih avtomobilov

avtokleparska popravila na ravnalni

mizi GLOBALJIG

avtoličarska priprava na sistemu SPANESI

lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

Prodaja osebnih vozil -
kredit z 9% obrestno mero
Odkup karamboliranih vozil

Stopče 31, 3231 Grobelno

tel. & fax. 063/794-030

ZA VSE ŽEJNE

coca cola, fanta 0,5 PVC
sok BRAVO 2l
pivo LASKO 0,5 zaboj
pivo CELJSKI GROF 0,5 stekl.
SUM vsi okusi 1,5l
deit or, 1,5l
halošan 1/1
ljutomerčan 1/1
vodka Keglevich (gozdni sadeži, jagoda)

90,00 SIT
250,00 SIT
2.900,00 SIT
85,00 SIT
120,00 SIT
120,00 SIT
300,00 SIT
308,00 SIT
1.700,00 SIT

OSVEZUJOČE CENE!

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
DARILA!**
(graviranje brezplačno)

- * krstna in obhajilna darila
- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih ur in budilk
- * prodaja japonskih in kitajskih biserov

Knjigovodski servis

Pevec Veronika s.p.

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 ŠENTJUR

telefon: 743-451, 794-238

STROKOVNO, AŽURNO in po konkurenčnih cenah
vodimo poslovne knjige za vse vrste podjetij in
samostojne podjetnike. Možno je opravljanje storitev
delno ali v celoti.

Tovarna krmil Žalec d.d.
Vrečarjeva 13
3310 Žalec
Tel.: (063) 715-116

**Nudimo vse vrste krmil
in surovin.
V naši trgovini lahko kupite
tudi konjeniško opremo.**

Kalobške bučnice

Na sončni strani Rifnika je kot vedno hudo napeto in razgibano. In če včasih ta stavek zveni, kot da vlečem kocine iz kozlovega fiksa, mi prosim verjemite, da tokrat mislim smrtno resno. Avgust je minil v krompirjevem znamenju z rahlim vplivom repe in strniščnega korenja. Moj veliki lov za najdebelejšim krompirjem, na katerega me je z najboljšimi nameni poslal moj urednik, se je končal, to moram priznati, dokaj klavarno. Recimo, da je kalobški krompir pri vsakem birtu posebej -brez konkurence. Jaz pa, ki se s kakšno posebno

ekspertizo res ne morem pohvaliti, bi pri ocenjevanju najlepšega, najdebelejšega in oh in sploh najbolj simpatičnega krompirja, gotovo povzročila cel kup zdrah. Teh pa imamo dovolj - hvala Bogu s krompirjem ali brez.

Precej zanimivejši pa so bili septemberski dnevi. S prvim se je spet zbudila visoka šola učenosti (ima namreč višinski dodatek) in naših štirinajst še pa še simpatičnih šolarjev se je spet podalo na pot učenosti...(ups, se mi je skoraj zapisalo nekaj o križevem potu, pa ni sile).

Če še ne veste, govorim o najbolj prijazni šoli kar jih poznam. Sicer ne vem natančno kaj ji daje tisti občutek domačnosti. Mogoče vrata, ki zacvilijo, suha roba na hodniku ali pa mogoče lesene stopnice... Ta dandanes muzejski eksponat neprecenljive vrednosti so menda zgradili po vojni, potem ko je prejšnja šola pogorela (hudobni jeziki pravijo, da je takrat nastala tudi tista pesmica "Nikol se nismo tolk smejal..."). Kakorkoli že; le redki posvečeni vedo, da so te stopnice v začetku služile kot ena prvih varnostnih naprav. V trenutku je bila namreč obveščena cela stavba, da ima nekdo obisk oziroma se nek nezaželen osebek plazi po šoli. Kasneje, ko so taki osebki postali zakonsko zaščiteni, pa so predirljivo škripanje prequalificirali v hišni zvonec. Sicer pa so te vsestranske stopnice tudi prvovrstno drsališče - za kratkohlaniško mularijo prostovoljno, za nepazljive pete pa tudi neprostovoljno. Z novim šolskim letom pa je tudi tega veselja konec. Zdaj se tam bohotijo lepe, nove, stabilne stopnice, ki sicer ne jamrajo pod vsakim korakom, pogovarjajo se pa s tabo tudi ne. Pa da ne pozabim omeniti novega vhodnega nadstreška. Ne samo, da zdaj veste kam vedrit, če je pri Erjavcu zaprto, zadeva tudi izgleda prav lepo.

Pa to še ni vse. Druga nedelja v septembru je mimogrede lepa nedelja, praznik Marijinega imena oziroma kalobška različica ameriškega četrtega julija. Evforija je enaka, gneča prav tako,

zabava včasih pade na izpitu, le za ognjemet je proračun KS malo premajhen. Ali so pa tisti tipi ki delijo cekine malo preveč škrt. Pa menda ja vedo, da moramo tudi kalobško nedeljo nekako preživeti. Vsekakor se je zdelo, da če že ne Bog, so se pa zagotovo vsi vremenarji zarotili proti romarjem, še bolj pa proti gasilcem. Sobotni dež je namreč obetal, da bo v prvi kanal splaval tudi edini težko pričakovani zaslužek. Pa se je v nedeljo potem vse obrnilo na bolje. Od sedmih zjutraj pa tja do enajstih se je zvrstilo pet svetih maš, tako da so številni romarji prišli na svoj račun. Zvezda programa pa je bil gotovo bivši kalobški župnik g. Vili Brglez. Poleg lepih pozdravov za vse farane pa je kasneje še dejal, da je bil pač predolgo na Kalobju. Ker ga pogreša ali ker je drugje bolje pa ni več povedal. Vsekakor je bilo lepo spet videti znani obraz. Gospod Peter, kalobški aktualni župnik, pa je poskrbel, da je bila zaokrožena celota res pravi praznik. Glavna bogoslužna slovesnost, ki jo je po dolgem času vodil mariborski škof Kramberger, je potekala na novi zelenici za cerkvijo. Tudi hudo razmočena tla niso vzela lepote prostoru, ki je za zakšne slovesnosti naravnost idealen. Naj pohvalim še krasitelje cerkve iz Svetega Jakoba, ki vsako leto spletejo dolge kite zelenja in jih obesijo pod strop. To je postalo skoraj že zaščitni znak kalobške nedelje in tako samoumevno, da jim včasih pozabimo reči hvala.

Z dogajanja pred gasilskim domom sem ujela le eno skladbo ansambla Frajerji iz Vojnika in pa, da je druga namenjena predsedniku gasilcev Ferdu Pušniku. Če je plesal sicer ne vem, a po obrazih kar številnih obiskovalcev sodeč bi rekla, da z muzikanti niso ravno v temo brnili in da so tudi za jedačo in pijačo solidno poskrbeli.

In za konec naj povEm, da je pred nekaj dnevi praznoval abrahama kalobški kulturni ambasador, cerkveni organist in še marsikaj v eni osebi, Venčeslav Jager. V svojem imenu in v imenu kalobških bučnic, pa vseh tistih, ki z njim budijo spečo kraljično kulturo, mu želim - ŠE NA MNOGA LETA !

Saska

Kmetijski nasveti

Jesensko zatiranje ščavja na travnikih

Ščavje lahko zatiramo z izruvanjem ali kemično s škropljenjem.

Ruvamo ga lahko takrat, kadar ga je na travniku še malo (2 šopa/m²). Pri ukrep je, da ščavje pokosimo, ko še nima cvetov. Ko se cvetovi oplodijo, kalijo že zelena semena, v zemlji pa se kalivost ohranja tudi do 80 let. Zatiramo ga v vseh letnih časih, ko je v polni rasti z razprtimi listi, vendar še brez cvetnega stebela. Po škropljenju moramo upoštevati 28 dnevno karenc - prepoved uporabe za krmljenje.

Nekaj pripravkov za zatiranje v jesenskem času, s katerimi lahko poškrpimo celotno površino:

HARMONY - poškrpimo lahko celo površino, če v travni ruši ni mnogo detelj, kajti te so najobčutljivejše in lahko propadejo. Škrpimo, ko je listje ščavja dovolj razvito in še brez cvetnega stebela in je temperatura čez dan vsaj 12 stopinj. Za 1 ha potrebujemo 20 g pripravka. Če je v ruši veliko detelj, škrpimo samo grme ščavja.

ASOLOX - uporabimo 4l na hektar, škrpimo pa do konca septembra, ko temperature še ne padejo pod 5 stopinj celzija. Ko se vegetacija prekine, ni več uspešen.

DUPLOSAN KV - 3l na hektar. Uporabimi ga takrat, ko je ščavje že poglano stebela za cvet, a še ne cveti. Delno upočasni tudi rast detelj, a si te hitro opomorejo.

STARANE 250 in **DEHERBAN FLUID** - uporabljamo za škropljenje posameznih šopov ščavja.

Tatjana Tiselj, KSS Šentjur

Honey boney Boža, hej!

Ura je enajst zvečer, sedim za svojim ljubim računalnikom in poslušam simfonijo na tretjem programu. Zadnje čase se mi zdi škoda ušes za MM2 ali Radio Dur... Berem tvoje pisemce in si mislim svoje. Tvoje misli so mi domače, tvoje besede poznane. Morda lahko le zaradi nemira v svoji glavi razumem nemir v tvoji glavi. Čeprav bi imela na tisto o laganju marsikaj za pripomnit. Ljubezen ne more ostati skupaj z lažjo. Sploh ne med dvema nasprotnega spola, med prijatelji še gre, njim odpustiš. Fantu pa ne, ne zaupaš mu več - in nekaj temnega in težkega se začne pojavljati v pogovorih in poljubih. In to, ko praviš: če si prepričan, da nekaj (občutek ljubezni) je, potem to zate je. Fuuul sem proti. Kaj pa če nekoč sam sebi zaupaš resnico - prepozno - in ugotoviš, da tistega ni? Povedala bom praktično življenjsko misel: To soočenje te bo bolj razsulo kot začetno priznanje, da ljubezni (ali česarkoli) nimaš. Zakaj? Zato ker bi te to začetno spoznanje navdalo z zaupanjem vase (in v svoje občutke), tisto zadnje pa bi nosilo grenak priokus laganja same sebi.

A sem zatežila? Morda, a zadnje čase večkrat premišljam o teh stvareh. Da bom zvenela še malo cerkveno: ugotavljam, da z resničnim navdušenjem gledam na tiste svoje dosežke (pa čeprav v očeh drugih neznatne), v katere sem vložila svoj trud, svoje drhtenje, svoje muke ob vstajanju ob šestih zjutraj. Ostalo dela iz mene potrošnico - kupovala bi si na tone novih oblek, pa nikoli niso dovolj lepe in zanimive in seksi, da si ne bi želela novih. Čeprav je pa res tudi to, da si v življenju najbolj srečen takrat, ko imaš rad samega sebe, k0o si dovoliš biti čisto navaden človek, ki počne najbolj navadne stvari: rad spi, je, se ljubi, prdi, riga, napada te PMS in od menstruacije te zvija v trebuhu... Ko si na izpitu in veš, da je tudi profesor pred tabo čisto navaden človek z enakimi človeškimi lastnostmi in strahovi.

Sklepna ugotovitev: zahtevaš od sebe najboljše, pa kljub vsemu poskušaš uživati v tem, da si navaden človek. En majhen navaden edinstven človeček.

Sicer pa jaz mala veseljakinja uživam počitnice in jih izžemam kot mokro brisačo. Dosti doživetij, dosti krajev. Najprej morje, kjer sem spustila v zrak ves stres junijskih izpitov. In uživala vprijeteljnih, hrani, vonjih, občutjih, pogovorih. Potem s kanuji po Kolpi z osmimi fanti. Divjina in veslanje pet ur na dan. Spiš pod kakim drevesom, da te jutranja rosa ne namoči preveč. Poslušaj fantovske razgovore in ne moreš doumeti... nič. Njihov bogat jedilnik obsega kruh, pasjo radost in pivo. Kljub vsemu - naj mi še kdo reče, da fantje niso sentimentalni in nežni. Potem sta na vrsti Amsterdam in avtoštop. Iščeš mejo, do katere je tveganje še sprejemljivo. Kateremu vozniku lahko zaupaš in kateri te bo posilil, ubil, zažgal. Presenetljivo je to, da so večinoma prijazni in neškodljivi, tovarnjakarji pa ti povrh vsega še radi kaj skuhajo. In Amsterdam, kjer so ravno potekale Gay Games in je bilo mesto polno zaljubljenih fantov. Najbolj noro je pri gejih, kako sta si v paru podobna. Oba športnika, oba reperja, oba lepa, oba hudobna, oba intelektualca... Imam predsodke? Ne bom rekla, da jih nimam; vsak človek, ki mi reče, da jih nima, se mi zdi lažnivec. Poskušam pa sprejemati. Po Amsterdamu je prišel na vrsto tečaj risanja. Narisala sem svoje prvo tihožitje z ogromnimi rdečimi sočnimi paradižniki. Rada bi vztrajala s svojim risanjem, uživam v tem. Trenutno se nekaj trudim s šentjurskimi kozolci.

Prvič po dolgem času se počutim zdravo kot riba, energije imam še ponoči toliko, da nekaterim ne pustim spati... Imam se lepo in letošnje poletje je bilo čudovito. Jeseni se v mojem življenju napovedujejo velike spremembe, varnost izginja. Vsak hip bom odrasla.

Pozdrav, tvoja Ema

Naši mami v spomin

Avgusta je minilo že 40 let odkar v grobu spiš, a v naših srcih še živiš, saj prezlato si srce imela, da bi pozabljena bila. Šopek in svečka na grobu povesta, da še vedno pogrešamo te.

Osem dni si takrat trpela, nato pa mirno za vedno zaspala. Kako nam takrat je bilo hudo, ve le malokdo.

Težko življenje si imela, nista te zlomila pomankanje in vojna, niti nasilna smrt našega očeta. Kako si se mučila ob zori na njivi, daleč nosila vodo v brenti, da si za nas otroke skrbela. Srčno hvaležni se te spominjamo vsi, ljubi Bog pa naj ti sveti raj podeli!

Hilda Lokovšek, Dom upokojencev Šmarje

Recepti

Naša bralka Cvetka Jerman iz Kopra nam je posla dva recepta in pravi, da jo bo veselilo, če bosta uporabna!

Hvala

Kalamari v solati

Potrebujemo 1kg kalamarov (lahko so tudi sipe), korenček, korenino peteršilja, malo čebulo, 2 stroka česna, malo zelene, lovorjev list; za preliv vinski kis, oljčno olje, sol, poper, sesekljan peteršilj; 30 dkg paradižnika, 15 dkg zelene paprike.

Kalamare očistimo pod tekočo vodo in jih 30 minut kuhamo. Ohlajene narežemo, dodamo lovke, narezan paradižnik, papriko, sol, poper, kis, olje, sesekljan česen in peteršilj.

Bučni cvetovi nadevani s sirom

Bučne cvetove očistimo in odstranimo pestiče.

Nadev: namočenemu kruhu dodamo nariban sir - parmezan, poper in muškadni orešček. Premešamo in z žlico polagamo na cvetove, ki jih zapremo, pomokamo in pomočimo v stepenem jajcu. Cvremo na olju. Zraven postrežemo tatarsko omako.

Vpis v 1. razrede osnovnih šol

Dramlje: v ponedeljek, 21. septembra od 11. do 15. ure

Ponikva: v torek, 22. sept. od 11. do 15,30 ure

Dobje: v sredo, 23. sept. od 8. do 13. ure

OŠ F. Malgaja Šentjur: v četrtek, 24. sept. od 8. do 13. ure

Blagovna: v ponedeljek od 8. do 12. in od 13,30 do 15,30 ure

Planina: v petek, 25. sept. od 8. do 12. ure

OŠ Hruševac: v torek, 29. sept. in v sredo, 30. sept. od 8. do 15,30 ure

Slivnica: v četrtek, 1. oktobra od 8. do 12. ure

Loka: petek, 2. okt. od 8. do 10. ure

Prevorje: v petek 2. oktobra od 11. do 12. ure

Mali oglasi

Na sončni legi na Podgradu prodam 1050m2 veliko zazidalno parcelo z vsemi priključki. Telefon 33 466 od 20. ure dalje.

Prodajam brejo kobilu in 10 mesečnega žrebička pasme haflinger. Telefon 743 561.

Prodajam motor CTX 80, l. 89. Tel.: 063/808-785

MALI OGLASI SO BREZPLAČNI!

ŠKMŠ osvaja Maribor ... in to z nogami!

To je zgodba o petih, no ja, ljudeh, ki so presenečeno ugotovili, da nimajo nič pametnega za početi. Če pa nimaš nič pametnega za početi, potem pač počneš kaj neumnega. Ta neumnost je bila v našem primeru pohod v štajersko prestolnico, ki jo velika večina Slovencev pozna pod imenom Maribor.

Bilo je nekega ponedeljka. Če bi imel koledar z možnostjo označevanja dni v tekočem mesecu, bi takrat označil 20. julij 1998. Pa ga na srečo nimam. Zato sem se lahko hitreje uredil in odpravil na zborna mesto - klubsko vitrino na mestnem trgu. Še sreča, da sem bil sam doma, saj me tako ni mogel nihče prepričati, da sem neumen. Tudi bolečina v levem kolku, ki se je skrivnostno pojavila dan poprej, me ni odvrnila od pohoda.

Pri vitrini sta že bila pobudnika pohoda, Jurca (Jure Godler) in Funghi (Sandi Potočnik). Lansko leto sta se odpravila v Sevnico, kar bi naj bilo približno 15 km manj, kot smo si zadali letos. Počasi sta se prikobacala še Bdong (Bogdan Rahten) in Motkoj (Matija Jazbec). Še prva slika in pohod se je začel. Ura - 4:05.

Naša pot, ki jo je določal Motkoj v sodelovanju z Jurco in Funghijem, se je vila čez Zgornji trg in Botričnico do Ponikve, Lipoglava, Dolge gore, Ostrožnega (ne nujno v tem vrstnem redu) vse tja do Loč. Tam smo si privoščili prvi navigacijski postanek na lesenem mostu čez potok Dravinjo, ki smo ga najprej krstili za Ločnico. O imenu se z geografom vsekakor ne bi upal prerekati.

Sonce je tedaj počasi že začinjalo pripekati, noge pa so nas tako ali tako bolele že od Ponikve naprej. Ker nas je "čas" ("čas" = Funghi in Jurca, op. prev.) močno priganjal, smo z mosta odšli še preden smo v potoku ugledali kako ribo.

Naslednji zapis časa beležimo v Ličenci, za katero pred potjo nisem vedel, da sploh obstaja, pa še zdaj se je komaj spomnim. Kmalu zatem smo prečkali avtocesto. In začele so se muke ... Do takrat smo namreč hodili po stranskih cestah in poteh, za pot od avtoceste do Maribora pa naš kartograf Motkoj ni uspel najti nobene ugodnejše poti, kot je stara magistralka Celje - Maribor (poreden Motkoj). Če se peljete po njej z avtom, se vam najbrž zdi precej

manj prometna kot včasih. Nam, pešhodomcem, pa se to ni zdelo nič kaj manj, saj je sledilo približno 30 km umikanja vsem mogočim jeklenim pokvekam, ki krožijo po naših cestah. In ni bilo lahko!

V gozdu nekje na poti do Slovenske Bistrice smo si lahko malce odpočili, saj je neki velikodušnež kot da bi vedel, da pridemo mimo, ob cesti pustil kavč sicer dvomljive, a zadovoljive kvalitete. Značilen vonj slednjega nas je kmalu pognal nazaj na pot. Edini dovolj pameten je bil Motkoj, saj se je "Počitku" izognil.

V Slovensko Bistrico smo prispeli okoli pol

Bdong, Funghi in Sam

desetih, a nas je do središča čakal še polurni sprehod. Pa kaj je bilo to za nas. Na glavni trg smo prispeli kmalu in se zleknili k spomeniku, kjer smo prebili naslednjo polovico ure. Tu smo tudi izpraznili še zadnje zaloge hrane.

Nazaj na pot smo se odpravili točno eno uro po prihodu do table Slovenska Bistrica. Sonce je žgalo kot sto vragov. Najpametnejši med nami (jaz sem seveda spet izvzet) so imeli s seboj kremo za sončenje, sicer pa smo se pred soncem ščitili z raznimi kapami. Bdong je imel namesto kape kar dežnik, Motkoj pa je bil

povsem brez, kar se je izkazalo za napačno potezo.

Po slabi uri hoje smo prispeli v Zgornjo Polskavo. Kaj več skoraj ni za povedati, saj je pot postala enolična. Cesta se je počasi zravnila, gozd izginil, promet pa še dodatno zgostil. Naprej nas je gnala samo še volja. In ravno zaradi močne volje smo kmalu prispeli na, saj ne boste verjeli, Morje! Za kopanje na žalost ni bilo časa, zato smo pot kar hitro nadaljevali.

Nadaljna pot je bila res mučna. Kmalu smo namreč prišli do mariborske obvoznice, kjer se je pešpot kar nekako izgubila. Hojo smo nadaljevali po bližnji koruzi, kar je bilo vse prej kot prijetno. Sredi poti smo srečali prijaznega delavca, ki je pral svoje kombinirano vozilo. Velikodušno nas je kar zastoj poškrbilo, da smo se vsaj malo ohladili. Ne vem, zakaj se jaz tuširanja nisem udeležil. Menda mi je sonce skisalo možgane. Povsem verjetno.

Po mučni poti smo ob pol treh končno prispeli do table Maribor, a poti s tem še ni bilo konec. Treba je bilo priti še do železniške postaje (po dolgotrajnih pogajanjih smo se namreč odločili, da nazaj ne bomo hodili). Trije (Bdong, Motkoj in Sam) smo razdaljo premagali s pomočjo avtobusa, Funghi in Jurca pa sta bila korenjaka in sta pot nadaljevala peš. Na ŽP sta tako prišla čez dobro uro.

Za konec pa še nekaj statistike o pohodu. Naredili smo približno 100.000 korakov, oblajalo nas je preko 120 psov, obmijavkala nas ni nobena mačka, osupel obraz smo naredili petim ljudem, trobilo nam je pol ducata mimovozečih voznikov, dan smo polepšali eni mladenki (prodajalki v neki trgovini ob poti), uničili en par copat, popili povprečno 5 litrov tekočine na enega (izgubili vsaj dvakrat toliko), preizkusili smo eno zofo, zalili nekaj dreves in grmovja ter se enkrat vrnili domov.

Pa se je spleščalo?

(več o pohodu najdete na domači strani škmš na medmrežju)

Spomini na Demos

10. nadaljevanje)

Ker se je ob njegovi plači nekaj mesecev kasneje razvnela prava vojna, ji bom tudi na tem mestu posvetil nekaj stavkov.

Po razlagi sekretarke skupščine Slavice Gosar predlagano povišanje ni bilo v skladu z Družbenim dogovorom, ustrezen zakon o funkcionarjih v upravi pa je bil šele v postopku sprejemanja. Da je Grdina dober kader in je potrebno pristati na njegove zahteve, so zahtevali tudi Štiglic (SDP), Frece (SDZ) in Berglez (SKD). Tudi Jager (ZSMS) je podprl njegovo kandidaturo, a je hkrati glasno opozarjal, da za takšno izjemno plačo skupščina nima nobenih osnov. Ker je šlo za naš predlog, naš glasovalni stroj pa je funkcioniral vzorno, smo seveda ta predlog, kot tudi nekaj drugih, čeprav formalno spornih, gladko uveljavili. Skratka, že takoj na začetku smo se srečali s težavami, ki jih nosi s seboj demokracija - in smo jih pričeli reševati na znane pragmatične načine. "Stari mački" iz prejšnje oblastne garniture, kot so bili Jager, Štiglic, Moser, Prebil in drugi so delovali izkušeno in superiorno in jih z argumenti nismo mogli obvladati. Zlasti Jager iz ZSMS je bil neverjetno siten in hkrati tudi nevarno prodoren. Če ne bi bil jasno razpoznaven njegov cilj v stilu zmsjsjevske destruktivnosti sesuti Demosovo prevlado, bi nam bil lahko zelo koristen, tako pa nam je bil ves čas nevarna opozicija. Resnici na ljubo je treba tudi povedati, da bi naše skupščine brez njegovih vložkov bile sila dolgačasne.

Po izvolitvi sem imel kratek zahvalni govor: »...Zavedam se, da ste me izvolili za predsednika skupščine v zelo obremenjujočem trenutku, v občini, ki je po družbenem proizvodu na nezavidljivem zadnjem mestu v Sloveniji, pa tudi v občini, kjer do sedaj še noben funkcionar ni dočakal penzije in v kateri je vsak tretji volivec z izraženo podporo sicer simpatičnemu, a po mojem mnenju neresnemu Krambergerju, jasno izrazil posmeh svoji oblasti. Gre za simptom tako imenovanega balkanskega odnosa do oblasti, ki je vedno tista druga, pokvarjena ali umazana in jo je zato vredno opravičljivo goljufati ali zasmehovati. Prav ta razdvojenost med nami samimi je prav gotovo bila tudi eden izmed pomembnih dejavnikov, ki so nas navdajali z občutkom nemoči in odtujenosti ter pogojevali naše drsenje proti dnu. Tu in na volitvah izkazana podpora me spodbujata, da bom vse svoje moči vložil v premoščanje tega prepada med "mi tu gore" in "oni dole", kot je nekoč rekel Tito..."

Citati iz nastopnega govora lepo kažejo na mojo vero in optimizem, da so demokratični odnosi tudi v okviru občine eden izmed bistvenih pogojev za splošen napredek. Tako razmišljam še danes, čeprav je praksa pokazala, da moj oziroma Demosov idealizem ni imel nobenih možnosti v primerjavi z Grdinovim realizmom. Njegov moto, ki mi ga je zaupal nekoč na začetku, ko sva še bila v znosnih odnosih, je bil neprimerno uporabnejši: uporabiti moramo vse zveze in poznanstva, pridobiti denar ter čim prej zgraditi nekaj opaznega, na primer obvoznico ali kaj podobnega, da bomo pridobili ljudi, potem bo pa že šlo naprej. Da se mi je njegova logika tisti hip zdela čisto OK, je bil samo še en dokaz, da svojih načel, ki sem jih imel v glavi in na jeziku, nisem znal uporabiti v praksi oziroma sem jih pragmatično prilagajal trenutnim rešitvam, ki so jih ponujali bolj izkušeni.

Brez diskusije smo tudi imenovali dosedanje predstojnike občinskih upravnih organov in sekretarko skupščine kot vršilce dolžnosti.

Grdina je bil seveda enako soglasno izvoljen za mandatarja izvršnega sveta, s posebnim sklepom pa je skupščina tudi pristala, da bo njegova plača 40% višja od plače, ki jo je dobival dosednji predsednik IS Šešerko.

Skupščina je sprejela tudi sklep, da do izvolitve novega IS opravlja to vlogo prejšnji IS, čemur pa sta spet ugovarjala Štiglic, kot član prejšnjega IS, ker ga nihče ni vprašal za soglasje, in Jager (ZSMS), ker se ni strinjal, da prejšnji IS še naprej razpolaga in razdeljuje prostore DPO. V zvezi s prostori se je že na ustanovni skupščini pojavilo mnenje, da so ti prostori že olastninjeni, saj naj bi bili last ZKS - SDP in Socialistične stranke (Gosarjeva, Krامل). Skupščina je sicer sprejela "zgodovinski" sklep, da se ti prostori namenijo delovanju novih strank, a je sklep ostal zgodovinski, ker ga v naslednjih desetih letih kljub nekaterim poskusom ni uspelo uveljaviti.

Tako smo na prvi seji skupščine zelo lahkotno prelomili dve svoji predvolilni obljubi: da bomo poskrbeli za cenejšo občinsko upravo in da bomo spoštovali zakone. Prav okrog Grdinove plače se je kasneje napletlo še mnogo razprav in prepirov in nazadnje se je ob njej razletela še Demosova občinska koalicija.

Tudi izvolitev pomembne komisije za kadrovske zadeve, volitve in imenovanja je stekla po dogovorjenem scenariju. Predsednik komisije je postal Franc Zabukovšek. Kasneje sem slišal očitke, da se s to funkcijo nisem ustrezno oddolžil enemu od najzvestejših Demosovih prvoborcev, kar naj bi bilo tudi vzrok, da je sčasoma prihajalo med nama do vse večjih nasprotij. Bil je težak sogovornik in tudi sam sem nekajkrat dejal, da sem imel z njim več težav kot z vso opozicijo. Veljal pa je za poštenega in načelnega in kot takšen se nam je zdel kot rojen za to delikatno funkcijo.

Nekaj dni po inavguraciji so nas povabili občinski sindikati (vodil jih je Jože Mastnak), ki nam tudi niso pozabili čestitati ob nastopu, na svoj seminar (ali nekaj podobnega) v Radovljico.

Kot predsednik SO sem jim predstavil naše nove kadre, gospoda Grdino in gospo Svetina. Ne vem več, kaj smo se pogovarjali, v spominu mi je ostal le Grdina, ki me je presenetil, ko je moje naslavljanje z gospodom odločno popravil: "...tovariš Grdina. Še vedno imam knjižico", je ugovarjal. To pa je bilo tudi zadnjič, da sem slišal, da se je skliceval na svoje politično poreklo. Kasneje je bil vedno prav rad gospod.

Verjetno bi bilo prav, da bi svoje ponesrečeno predsednikovanje skupščini, ki je trajalo približno leto in pol in je bilo pretirano obremenjeno s predsednikom IS Grdino, začel z analizo svojih napak. Je pač tako, da se je nemogoče dvigniti nad sebe samega in se objektivno ocenjevati. Pričujoči zapiski bodo dali marsikomu dovolj materiala, da si bo lahko sam ustvaril svoje menje o moji "zgodovinskosti", če se mu bo seveda zdelo vredno. Je pa dovolj samoumevno, da se bom bolj osredotočil na Grdino, ki je končno le bil akter mojega odhoda na smetišče zgodovine. Neizpodbitno je dejstvo, da sem predvsem po njegovi zaslugi postal edini predsednik šentjurske občine, ki mu je bila izrečena nezaupnica.

(se nadaljuje)

Sri lanka - srečna dežela

6. nadaljevanje

Marawilla

Zadnja dva dneva v Sri lanki sta bila počitniška. Nastanili so nas v prijetnem in razmeroma razkošnem hotelu Club Palm Bay okrog 30 km severno od Colomba. Tu smo se še enkrat lahko prepričali o rajskosti te dežele. Okrog zelo prostornih centralnih prostorov, recepcije, kuhinje dveh ogromnih restavracij, bazenov, teniških igrišč in "non stop" šankov je bilo med palmami in kokosovimi gaji pravo naselje prostornih apartmajskih hiš. Z ene strani je počitniško naselje mejilo na bujno obraslo laguno, z druge strani pa na čudovito peščeno plažo, ki ji ni bilo videti konca, ob katero je veličastno v enakih presledkih valil svoje mogočne valove Indijski ocean. Hotel je bil takorekoč "vsajen" med ribiške vasi, ki so se ob obali razprostirale v obe smeri.

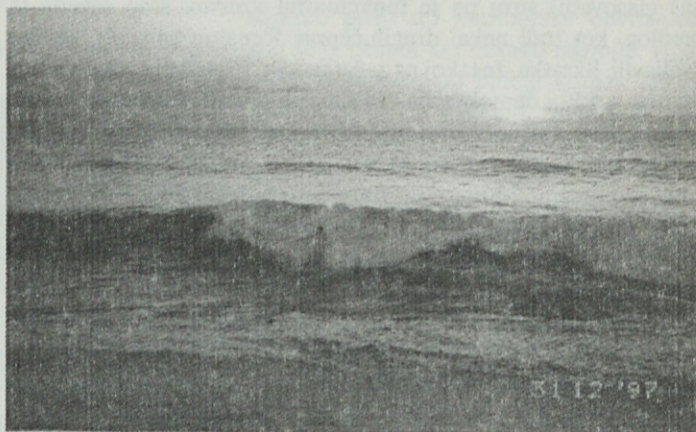
O samem hotelu le to, da je sistem "All inclusive" sila mamljiva zadeva in prava pokora za tiste, ki nimajo mere pri pijači in jedači. Vsa ponudba pijač in jedač nam je bila na razpolago v neomejenih količinah in kdajkoli, prav tako pa tudi ležalniki in senčniki ob bazenih, igrišča, biljard in podobno. Arhitekturno stavbe sicer niso bile nekaj posebnega, so pa bile na vse starni odprte in je skozi vse prostore vedno vel rahel vetrc z oceana. Skrtaka, šlo je za prijeten naravni "Air condition", ki tudi v najhujši opoldanski pripeki ni odpovedal.

Kljub vsemu pa nam je vendarle bila še vedno bolj zanimiva obala. Morje je imalo vsaj 28 stopinj, zibanja na valovih in klubovanju njihovi moči na sipinah se skorajda ni dalo naveličati.

Posebno doživetje je bil sprehod skozi sosednje ribiške vasi. Ljudje so bili očitno revni, toda neverjetno prijazni. Okrog malih koč, nekatere so še vedno spletene iz kokosovih listov, posedajo zadovoljni vaščani, vsi so se pripravljali pogovarjati, toda le nekateri vsaj za silo razumejo angleško. Številni prav lepi otroci se podijo po obali, se z najpreprostejšimi predmeti igrajo na pesku ali čofotajo po vodi. Čeprav je hotelsko naselje še povsem novo in se domačini s turizmom srečujejo prvič, so se otroci kaj hitro navadili beračenja, ki pa je tu še vedno dokaj nevsiljivo oziroma sramežljivo. Bonbon ali kuli sta do kraja razveselila slehernega malčka.

Visoko na sipinah so bili "parkirani" ribiški čolni. Večinoma je šlo za težke iz treh do štirih večjih debel sestavljene manjše "enosedežne" splave, ali za večje piroge, to so nekakšni katamarani, ki so vsi dosledno sešiti in narejeni iz domačih materialov. To ribiško romantiko je že "motilo" tudi nekaj večjih plastičnih motornih čolnov. Zanimivo je bilo jutro, ko so se ribiči vračali z morja. Številni leseni čolniči, pravzaprav splavi, so se kot rojevali iz valov; na vsakem splavu mož z veslom, na premcu mreža z ribami. Veslač je ob obali čakal na primeren visok val, ga poskušal zajahati in z jim pripluti čim višje na obalo. Tam so ga čakali že domačini, ki so čoln zadržali na sipini, vsi skupaj pa so nato počakali na naslednji večji val in z njegovo pomočjo čoln pomaknili še višje. Nazadnje so drevake dali na lesene valje in jih porinili na vrh sipine. Zanimivo je bilo, da v morju niso ostali zasidrani niti večji motorni čolni. Tudi te so po podobnem postopku spravili na vrh sipine, le da so si pri tem izdatno pomagali z motorji. Marsikateri čoln je kar z močjo motorja sam pristal daleč na suhem. Ulov očitno ni bil kaj posebnega. V mrežah so bile le manjše ribice in nisem videl ribiča, ki bi imel v košari več kot par kilogramov rib. Če sem prav razumel, so ribe lahko prodali zadrugi po 50 rupij za kilogram, kar pomeni, da so za dnevni ulov dobili morda okrog 500 SIT.

Skupina prijaznih možakarjev, vsi so praviloma razmeroma majhni in suhi, takole na 50 kg bi jih ocenil, nas je povabila v vas. Upal sem, da se bomo znašli v iz kokosovih vej spleteni koči, v "kameni dobi", a sem bil razočaran. Peljali so nas v eno redkih zidanih hišk, ki je bila sicer sokrajda enosobna in arhitekturno dobro usklajena z tamkajšnjim večnim poletjem, toda bila je sodobno zidana stavba, z elektriko, televizorjem in s polivinilom zaščitnimi fotelji v koticu, ki je predstavljal dnevno sobo. Spominjala me je na naše dnevne sobe izpred štirideset let. Iz klepeta, pogovarjali smo se bolj z rokami, sem vendarle lahko razbral, da kljub revščini sploh niso tako daleč v "kameni dobi". Otroke rojevajo v bolnišnicah, vsi hodijo v šole in mnogi na delo v tujino. Zlasti arabske države so njihov zaželjen in realno dosegljiv cilj. Tako kot so naše družine imele še do nedavna nekoga v Nemčiji, ki je poskrbel za televizor in avto, tako imajo oni svoje gastarbajterje, največkrat so to njihova dekleta, na Bližnjem vzhodu. Skratka, zgodovina, ki se je še spominjamo tudi v

Sloveniji.

Še nekaj nisem mogel prezreti: v okolici Marawille je bilo na prostem postavljenih razmeroma mnogo jaslic. Nekatere so bile takorekoč v naravni velikosti, saj znameniti hlevček z Jožefom, Marijo in Jezuškom mnogokrat sploh ni bil bistveno manjši od njihovih stanovanjskih hišk. Tudi Marijine kapelice so bile pogoste in praviloma precej večje od naših. Zanimivo je, da Marija, ki pri nas največkrat tre glavo kači, tam praviloma stoji na lotosovem cvetu, kar je v budističnih okoljih Budova poza. Tudi Buda se često upodablja skupaj s kačo kobro, le da mu ta ne predstavlja sovražnika temveč dobrohotnega zaščitnika, ki brani meditirajočega Budo pred sončno pripeko ali dežjem.

Silvestrovo je bil naš zadnji dan v Sri Lanki. Silvestrovali smo na prostem, ob bazenu, pod palmami. Vse skupaj, zlasti še nočne temperature preko 20 stopinj, ni bilo prav nič po naše silvestersko. Tudi zelo pestra in bogata gostinska ponudba, kulturni program, izvolitev miss večera, razni srečelovi, muzika, bogat ognjemet, pa številne lučke, bleščeči napisi Happy New year in celo stilizirani sneženi možaki nas vendarle niso mogli pripričati, da gre zares za novo leto. Pa ne mislim le na našo skupino, vsi številni gostje, bili so res z vsega sveta, so novo leto pričakali zadržano in odtujeno. Objektivno je bilo lepo, žura pa ni bilo.

Kar naravnost s silvestrovanja so nas ob treh zjutraj odpeljali na letališče, nas naložili v Air Royal Jordanien in konec je bilo "Srečne dežele". Novoletni dan smo preživeli v Amanu in na Mrtvem morju, naslednjega dne pa nas je že obsijalo šentjursko zimsko sonce.

Konec

Rado Palir: Spomini na izgnanstvo

(2. nadaljevanje)

Njegove možnosti za prispevek k vzdrževanju parizanske vojske so bile pač glede na naravo njegovega službenega mesta precejšnje, kar velja tudi za možnosti materialne pomoči Slovincem, ki so bili kot on z družino izgnani na isto področje. Po njegovi zaslugi naj bi partizanom iz okolice Novske večkrat uspelo z nočnim ropom priti do zalog hrane, zlasti moke, masti, raznih poljščin in sadja. Drznil si je še dalje: organiziral je pošiljanje paketov v taborišče Jasenovac, seveda ne pod svojim

imenom. Budni nosovi obdajajočih ga ustaških privrženecv in klečeplaznežev so zavohali njegove protistaške usluge in ga, sicer brez pravih dokazov za njegovo protidržavno delovanje, ovadili oblasti (razen če del oblasti niso bili kar sami). Po letu in pol je bila tako njegova »kariera« pri podjetju Zempro končana: prišel je na spisek sumljivih in je bil brez pritožbe odpuščen oziroma premeščen daleč od Novske in svoje družine - v Šid. Tam je zelo trpel in se počutil zelo tujega, osamljenega in odrinjenega, o čemer jasno pričajo tudi njegova (še ohranjena) pisma. Morda pa je tudi že slutil svojo nadaljnjo usodo. Od sodelovanja s partizani v nevtralnost ni bilo več poti, saj bi ga v takem primeru verjetno

morali preventivno likvidirati partizani; sodelovanje z ustaši za rešitev lastnega življenja pa mu še na misel ni prišlo. Ob sobotah se je vračal domov k svoji družini ali pa odhajal v gozdove k partizanom. Žal je postal zanje manj pomemben in so ga morda celo začeli sumiti.

Čeprav v Šidu vojna menda ni nikoli divjala prav zares in bi jo lahko odnesel sorazmerno poceni, je bil tudi tam šikaniran, poniževan, zlasti pa podvržen vohunjenju. Nihče ne ve, kako je uspelo ustašem, da so ga razkrinkali in prepoznali v njem napredno mislečega človeka, rodoljuba in prepričanega antifašista, kar je bil z dušo in telesom že od vsega začetka, ko je na začetku vojne še doma v Šentjurju začel skrivaj zbirati orožje, s katerim bo treba, kot se je sam izrazil, »pregnati z naše zemlje to germansko svojat«. Ta velika in sveta želja njegovega rodoljubnega sčesa se ni izpolnila, namreč da bi sam sodeloval pri tem zgodovinskem dejanju in doživel zmago kot plačilo za prestano gorje: namesto njega in njemu podobnih nesrečnikov so to storili drugi, v njegovem in njihovem imenu...

(se nadaljuje)

info

Nižje obrestne mere za posojila Banke Celje

Pravnim osebam in zasebnikom nudimo:

- kratkoročna posojila po obrestnih merah od **TOM+3,9%** dalje,
- posojila za plačila v tujino po obrestni meri **TOM+3,5%**,
- dolgoročna posojila po obrestnih merah od **TOM+5,5%** dalje.

Občanom nudimo:

- stanovanjska posojila z odplačilno dobo do 20 let po obrestnih merah od **TOM+4,5%** dalje,
- potrošniška posojila z odplačilno dobo do 5 let po obrestnih merah od **TOM+3,75%** dalje.

Vabimo Vas, da nas obiščete v eni od naših enot.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Gorazd Oprešnik – šentjurski junak motokrosa

“Zajahaj svojo Hondo, prehiti Kawasaki, in dodaj med kamioni do konca plin! Zajahaj svojo Hondo, prehiti Kawasaki, saj prišel bom na obisk, če boš živ!” Tako je donelo iz zvočnikov, ko sem prišel na obisk k Oprešnikovim v Novo vas. Sam nisem ravno ljubitelj motorjev in me pesmica ni prepričala. Je pa zato v motorje zaljubljen 16 – letni **Gorazd Oprešnik**. Zanj sem izvedel čisto slučajno, takoj pa se mi je zdel zanimiv, saj je motokros pri nas redek šport. Ampak Gorazd dosega odlične rezultate.

“Na začetku običajno vprašanje, kako si sploh zašel v motokros?”

“Ko sem bil star tri leta, sem dobil prvi motor – Tori. Takrat mi je motorizem prišel v kri. Pred šestimi leti sem se začel voziti tudi z motorjem za motokros. Najprej smo dirkali po okoliških gozdovih in koloovozih, kjer pa smo večkrat naleteli na nevšečnosti. Prave dirke sem najprej samo gledal, pred štirimi leti pa sem se tudi sam poskusil. V Marija Dobju sem dosegel izvrsten rezultat in to je bil povod, da sem se včlanil v AMD Slovenske Konjice in začel dirkati.”

“Tvoji dosedanji uspehi?”

“Predlani sem bil skupno tretje uvrščen v tekmovanju v superkrosu. Za največji uspeh pa štejem zmago na dirki Alpe – Adria konec letošnjega avgusta v Lembergu. V močni mednarodni članski konkurenci sem zmagal v kategoriji do 80 ccm, kljub temu, da sem štartal iz zadnjega mesta. V prvi vožnji sem bil prvi, najbližjega zasledovalca pa sem ugnal za 13 sekund. V drugi vožnji sem bil že utrujen in premagal me je en tekmovalec, a sem v skupnem seštevku kljub vsemu še vedno bil najboljši.”

“Motokros je verjetno drag šport, kajne?”

“Pa še kako! Konkurenčen motor stane najmanj 7.000 mark, da ne govorim o ostali opremi. Poleg tega je v Sloveniji vse zelo slabo organizirano. Če se hočeš udeležiti dirke, moraš plačati štartnino, AMZS pa nima pravega posluha za to panogo. Plačevati je treba tudi progo za treninge. Dobri rezultati ti sami po sebi ne prinesejo nič. Če nimaš sredstev, se ne moreš udeleževati dirk, pa če si še tako dober. Sponzorjev ni, klubi pa tudi pomenijo bolj simbolično podporo. Sam se udeležujem le dirk v Sloveniji, saj za odhod v tujino ni sredstev.

Edini sponzor mi je družina, po pravici povedano pa kakšnih donatorjev niti nismo iskali.”

“Si se že kdaj poškodoval?”

“Motokros je dokaj nevaren šport in poškodbe so seveda kar pogoste. Sam sem imel zlomljeni že obe roki in ključnico. Seveda vsak padec čutiš še kar nekaj časa, moram pa reči, da je poškodb bilo več na začetku, sedaj pa sem si nabral že toliko izkušenj, da je padcev mnogo manj kot včasih.”

“Pravijo, da so motoristi malo “trčeni”. Kaj meniš o tem?”

“Mislim, da moraš biti, če si motorist, še kako bister. Vedeti moraš zgradbo motorja, v motokrosu pa moram poznati tudi fizikalne sile. Ljudje mislijo, da vsi divjamo po cestah, a temu ni tako. Sam grem na dirko zato, da se “znorim”, ko pa se vozim s cestnim motorjem, ne divjam. V motorizmu si pridobivam izkušnje za življenje, saj je v tem športu veliko čudovitih ljudi, ki so vedno pripravljeni pomagati.”

“Po tvojih stopinjah gre tudi mlajši brat Iztok.”

Da, Iztok tekmuje v konkurenci podmladka. Všeč mi je, ker se mu ne gre toliko za rezultat, ampak vozi predvsem za zadovoljstvo. Želel bi, da bi prenehal s tekmovanji še preden bi spoznal realnost tega športa, v katerem je težko biti uspešen samo s trdim delom. Predvsem moraš imeti denar.”

“Načrti?”

“Pravzaprav ne vem, kako dolgo bom tekmoval. Po koncu kariere pa bi si želel, da bi lahko v Šentjurju pripravil motokros progo. Tako bi za naše mesto slišalo še več ljudi, saj se na dirkah vedno zbere najmanj 5.000 ljudi. V Šentjurju je veliko motoristov, ki bi se tako lahko sprostili na dirkališču in jim ne bi bilo potrebno divjati po cestah. Upam, da bo posluh pokazala tudi občina, saj tukaj ne gre za

kakšno večjo investicijo. Potrebno bi bilo najti hribovito območje, dobiti soglasja, angažirati buldožer in to bi bilo vse. Mislim, da bi tako bilo veliko manj nesreč motoristov in upam, da mi bo kdaj uspelo uresničiti te zamisli.”

L. H.

T. Rataj: "Občina deli sredstva za šport neracionalno"

Športna zveza Šentjur je imela 10. septembra sestanek UO, na katerem so obravnavali kar nekaj zelo žgočih vprašanj, ki se tičejo športnega življenja v našem kraju in občini. O delovanju Športne zveze smo spregovorili s predsednikom g. Tonetom Ratajem.

"Na sestanku ste obravnavali problematiko financiranja športnih društev. Kaj lahko rečete o tem?"

"Letos je bilo po sklepih ministrstva celotno financiranje športnih društev v pristojnosti občine. Športna zveza ni bila udeležena pri delitvi sredstev, čeprav bi morala biti. Glavno besedo je imel urad župana, oziroma bolje rečeno Oddelek za družbene dejavnosti, na čelu z g. Peperkom. Za šport je država Šentjurju namenila 16,8 milijona tolarjev. Od tega bodo ŠD dobila 9 - 10 mil. Koliko denarja pripada posameznemu društvu, mi ni znano, vse skupaj je stvar urada župana in tam lahko izveste, kako je s tem."

"Kaj lahko očitata občini?"

"Športna dejavnost v občini se je v zadnjih letih močno razširila in razdeljenih je premalo sredstev. Poleg tega ta niso dobro razdeljena, pa tudi nakazila so sila neredna. Društva potrebujejo denar vso leto. Tistih 6 milijonov tolarjev, ki ni namenjenih za neposredno financiranje ŠD, je popolnoma v rokah občine. Načeloma naj bi šel ta denar za investicije. Vendar mislim, da preplastitev malonogometnega igrišča in plačevanje kreditov za hruševsko telovadnico ne sodita v ta okvir. Več bi bilo potrebno

prispevati za športnike same, saj so za investicije namenjena druga sredstva."

"Problem je tudi s športnimi objekti?"

"Za telovadnice, ki so v upravljanju šol, so najemnine absolutno previsoke. Ljudje so tudi marsikaj prispevali za gradnjo telovadnic, sedaj pa morajo za lastno rekreacijo plačevati ekonomsko ceno. Z istim problemom se srečujejo klubi. Atleti in nogometaši so samo najemniki športnega parka, ki je v lasti občine. V skoraj vseh krajih po Sloveniji objekte vzdržujejo občine, v Šentjurju pa je ravno obratno. Občina bi morala omogočiti cenejši dostop do objektov."

"Občina bi morala poskrbeti tudi za občinska in regijska tekmovanja šolskih športnih društev?"

"Seveda, morala bi plačevati stroške teh tekmovanj v celoti, česar pa ne dela. Tako so na primer lani za šolsko košarko plačevali le enega sodnika, kar je popolnoma skregano z logiko. Napake se delajo tam, kjer se absolutno ne bi smele. Mladim bi bilo potrebno omogočiti najboljše pogoje in zato je tudi namenjen denar, a gre ta očitno za druge namene."

"ŠD društva v večini primerov nimajo svojih prostorov. Kako je s tem?"

"V stari občinski zgradbi so nekoč vsa društva dobila svoje prostore, vendar jih je občina kmalu izselila, saj je s prodajo teh prostorov veliko zaslužila. Danes razen nogometašev nihče nima svojih prostorov in tudi Športna zveza je zgolj najemnik pri nogometaših. Društva tako delujejo v

popolnoma nemogočih razmerah. V zgradbi v športnem parku naj bi bili zagotovljeni prostori za vse, a je vse skupaj v večnem planu, narejenega pa še ni bilo nič. Posebej v ta namen je bila pred dvema letoma imenovana komisija, ki pa se do danes ni še niti enkrat sestala. Škoda je, ker so prostori v športnem parku tako popolnoma neracionalno izkoriščeni."

"Marsikdo sploh ne ve, kaj počne SZ. Zakaj ne organizirate kakšnih javnih prireditev ali okroglih miz na temo športa, kot to počnejo zveze po drugih krajih?"

"Tri četrtnine slovenskih občin ima v SZ zaposlene profesionalce, ki se lahko tako veliko bolj aktivno ukvarjajo s problemi v športu. Pri nas je vse skupaj na amaterski ravni in težko pridemo do organiziranja vzporednih dejavnosti. Izredno težko je dobiti človeka, ki bi se obremenjeval iz čistega veselja."

Šentjurska oblast se ne zaveda, da je šport njihova domena. Dokler se ti ljudje ne bodo zamenjali, ne bo nič drugače. Na žalost se ne zavedajo, da športniki naredijo veliko več za promocijo Šentjurja, kot pa oni sami s svojimi političnimi vizijami. Širom po Sloveniji so župani pravi lokalni promoterji športa, naš župan pa niti po pomoti ne zaide na kakšno od športnih prireditev. V SZ bi tudi želeli, da bi bilo več denarja namenjenega za šport in da bi se razčistile nekatere nejasnosti okrog financiranja."

L. H.

Mali nogomet

V 1. občinski ligi MN sta bili odigrani dve koli jesenskega dela prvenstva. Presenečenj ni bilo, ekipa Loke pa je še povečala svojo prednost iz spomladanskega dela.

Rezultati - 1. liga

Ponikva : M. Dobje 3 : 0; Macrocom : Slivnica 1 : 2; Šentvid : Švedi 4 : 1; Loka : Gremlini 2 : 1; Jakob : Selmar 2 : 1.

Slivnica : Šentvid 2 : 4; Gremlini : Macrokom 3 : 1; Švedi : Dramlje 2 : 3; M. Dobje : Jakob 0 : 3; Selmar : Loka 4 : 4.

Lestvica: Loka 36, Selmar 29, Šentvid 28, Slivnica 20, Dramlje 20...

V 2. ligi je Ekipa Panterjev presenetljivo premagala vodilne Sokole, ki pa še vedno krepko vodijo in so skupaj z ekipo trgovine Kruhek praktično že v 1. ligi. Vzdušje na tekmah je dobro in še posebej živahno, ko igrajo Sokoli, ki imajo svoj krog vnetih navijačev. Resda včasih z navijanjem presežejo mejo dobrega okusa, kar pa je splošni pojav in jim tega ne gre šteti za zlo.

Rezultati: Podgrad : Vrbca 0 : 3; Tornado : Gamsi 2 : 5; Finles : Panterji 3 : 0; Sokoli : Dobje 3 : 1; Kalobje : Kruhek 2 : 2; Beverly Hills : B. Anita 2 : 7.

Podgrad : Gamsi 0 : 3; Tornado : Dobje 1 : 6; Finles : Bistro Anita 0 : 10; Sokoli : Panterji 3 : 4; Kalobje : Blagovna 2 : 1; Beverly h. : T. Kruhek 3 : 4.

Lestvica: Sokoli 48, T. Kruhek 43, Kalobje 31, Bistro Anita 30; Finles 30 ...

Optimistično v novo sezono

Košarkarji Kemoplasta počasi končujejo dvomesečno obdobje priprav za tekmovalje v 1. B SKL. To soboto se bodo namreč na domačem parketu v Hruševcu pomerili z ekipo Radenske, ki se ji bodo skušali maščevati za dva lanska boleča poraza. V obdobju priprav so Šentjurčani odigrali številne prijateljske tekme in to s spremenljivim uspehom. Na nekaj tekmah so navdušili in tudi skoraj premagali prvoligaško ekipo ZM Lumar (poraz za točko v zadnjih sekundah), a so na nekaterih srečanjih z nižjeligaši nekoliko razočarali, saj so recimo na turnirju v Rogaški Slatini komajda ugnali z vseh vetrov zbrane domačine in Rudar iz

variacije v igri, res pa je tudi, da je proti na papirju slabšemu nasprotniku problem motiv, ki pa ga ne bo manjkalo v prvenstvu. V ligi vsekakor ciljamo v zgornjo polovico lestvice, vse ekipe pa so po mojem mnenju zelo izenačene, tako, da bo boj izredno trd. Novi igralci so se zelo dobro vključili in med sabo se zelo dobro razumemo. Z organizacijo kluba smo zadovoljni, pri tem pa gre največja zahvala upravi, na čelu s predsednikom Petrom Lapornikom. Na tekmi z Radensko gremo absolutno na zmago, rad pa bi povabil vse šentjurske ljubitelje košarke, da nas pridejo spodbujati. Ne bo vam žal!

Nov član kluba je v tem mesecu postal tudi 17-letni in 203 cm visoki **Branimir Josipović**, ki ga je Šentjurčanom posodila Polzela. Josipović je sicer Hrvat, ki pa je velik potencial za slovenske reprezentance in na ta račun bo eno leto tudi igral v Šentjurju kot tujec. Tudi na nekaterih tekmah in pa predvsem na treningih je pokazal svoj talent. Skupaj z vrstnikom Jovanovičem sta zelo atraktivna igralca, ki znata z zabijanjem dvigniti gledalce na noge. Upajmo, da jima bo to letos čim večkrat uspelo.

Predsednik kluba **Peter Lapornik** nam je že v prejšnji številki ŠN namignil, da pripravlja za gledalce letos mnogo presenečenj, tokrat pa nam je izdal tudi podrobnosti. Najbolj atraktiven bo vsekakor met iz sredine igrišča, kjer bodo izžrebani trije gledalci. Vsak bo imel ob polčasu na voljo dva poskusa in če bo uspešen, se bo lahko domov odpeljal z mopedom. Osnovnošolcem po celi občini bodo razdeljene brezplačne karte, na katere bodo lahko napisali svoje ime in vstopnico vrgli v poseben boben. 40 najbolj pridnih obiskovalcev bo za nagrado po koncu sezone odšlo na brezplačen izlet, nadaljnjih 40 pa bo dobilo majice. V klubu bodo tudi obudili navijaško skupino Šentjurski Juriji, ob igrišču in na tribunah pa se bo sprehajala tudi maskota.

Ob igrišču bo letos očitno zelo zanimivo, upajmo pa, da se bo vse skupaj preneslo tudi na parket, in morda bo pred nami zares dobra sezona.

L. H.

SOBOTA, 26. SEPTEMBER:
KK KEMOPLAST : KK RADENSKA

Pred otvoritveno košarkarsko
tekmo v novi sezoni

VAS VABIMO

NA KONCERT HAJDI

OB 18. URI V ŠPORTNI DVORANI HRUŠEVEC

10. 10. 1998 PA SI PRED TEKMO OGLEDJTE
AKROBATSKO SKUPINO FLIP IZ PIRANA.

VSTOPNINA (koncert+tekma):
odrasli 500 SIT
študenti in dijaki 300 SIT
osnovnošolci brezplačno

Trbovelj. Poleg zmage v Rogaški Slatini, so na Ikovem memorialu osvojili tretje, na turnirju v Zrečah pa drugo mesto.

Kapetan ekipe, mariborski Šentjurčan **Andrej Gajšek**, ocenjuje priprave in načrte za novo sezono takole: *"Priprave so v popolnosti uspele in mislim, da smo veliko bolje delali kot pa pred lansko sezono. V pripravljalnih tekmah še nismo bili uigrani in od tod tudi*

Nekateri bi že menjali trenerja

Članska ekipa Šentjurja je v petih letošnjih nastopih v 2. SNL zabeležila dve zmagi, in se s šestimi osvojenimi točkami nahaja na 11. mestu. V prvih dveh tekmah so Šentjurčani zmagali, potem pa zabeležili tri zaporedne poraze. Najprej so doživeli katastrofo v Dravogradu (poraz s 5 : 0), to pa je tudi edino letošnje srečanje na katerem so zaigrali slabo. Kljub porazoma s Pohorjem in Taborom na teh dveh tekmah že zdaleč niso razočarali. Na domači tekmi s Pohorjem so zaigrali kar všečno, a na koncu izgubili s 3 : 4. Že v prvem polčasu se je poškodoval vratar **Šribar** in med vratnice je moral stopiti mladi in neizkušeni **Salobir** (rezervni

mladinski vratar). Salobirja je težko kriviti, da je branil slabo, vendar si upam trditi, da bi s Šribarjem na vratih Šentjurčani to tekmo zanesljivo dobili. V 5. krogu so gostovali v Sežani in ponovno solidno igrali skoraj celo tekmo. Skoraj, saj so tik pred koncem dobili gol in Primorsko zapustili poraženi. Na tej tekmi je branil **Vučenovič**, vratar, ki je v Šentjur prišel iz Trbovelj takoj po tekmi s Pohorjem. Po poročilih iz Sežane se tudi on ni preveč izkazal in klub bo imel do vrnitve Šribarja najhujše težave ravno na mestu vratarja.

Igro Šentjurja lahko po prvih tekmah ocenimo za zelo solidno, čeprav rezultati tega ne kažejo. Imeli so precej smole, zato se zdijo govorice o zamenjavi trenerja Grbavca neresne. Grbavac je uspel z novimi neizkušenimi igralci ustvariti solidno igro, ki bo prav gotovo kmalu

prinesla tudi rezultate. Igralci pravijo, da so odnosi zelo dobri, mnogo boljši kot v lanskí sezoni. Kdo torej potem zahteva zamenjavo? Vedno dobro informirana "ulica" govori o nekaterih članih uprave. Verjetno pa se bo, ko bodo prišli rezultati, vse skupaj pomirilo.

Rezultatsko pa so v 2. ligi zelo uspešni kadeti in mladinci. V vzhodni skupini lige se kot novinci držijo zelo dobro. Oboji so na četrtem mestu, do sedaj pa so štirikrat zmagali in enkrat izgubili. Svoje tekme igrajo ob sobotah popoldne, vabijo pa tudi gledalce, da jih pridejo spodbujati. Navijačev bodo veseli tudi člani, ki se bodo na domačem igrišču 4. oktobra pomerili z Dravo, 18. oktobra pa z Rudarjem iz Trbovelj.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

							DADO-IML IME DURIČA	NAPRAVA ZA MERJENJE VODE	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA	POLMER	ZEMLJA (GRŠKO)	IRIDIJ	NATRIJ	VABILO NA DVOBOJ	HRANA (HRVAŠKO)	BREZBARVEN PLIN, OSTER VONJ
							ZVEZNA DRŽAVA ZDA									
							PREDLOG			REDKEJŠE M. IME POKRAJINA V HRVAŠKI						
							UMETNIŠKO IME SLIKARJA MIDODRAGA DURIČA					TOK (ELEKTRIČNI)	HUDOBNOST VELIKI KRAJI			
							MESTO NA OTOKU V HOTSKEM MORJU				PREDRZEN (HRVAŠKO) MESTO V ROMUNJI					
							PROŠNJA K BOGU									
ŠKOKO- NOG. HAJDUKA ECIJA-MESTO V ŠPANIJI	ZLATNIK	PREVOZNA SREDSTVA	EUROPEAN LAW STUDENT ASSOCIATION	TOVARNA AVTOMOBILOV SARAJEVO	RIMSKA 50	NASPROTNO OD IZPOD	PEROCI ELA			RDEČI PLANET					HAHODNI JEMEN	
							SIMPATIČEN			NIKALNICA					ITALIJA	
GESLO																
IME AMER. JAZZ PEVKE FITZGERALD					HČERKIN MOŽ				MESTO V J. ŠPANIJI						EDVARD KARDELJ	
TV NADALJE- VANKA NA POP					VRH NA FILIPINIH				Ž. IME LJUBKOVALNO						JUNAK GOTOVČEVE OPERE	
KRAJ PRI OPATJI				PANONSKA NIŽINA				TRETJI SAMOGLASNIK IVANA KOBILICA			AVSTRIJA		ŠTEVNIK			HOLMIJ
NIKELJ				PREDLOG							AMPER		GREGA KOVAC			
			RASTLINA OB VODI									KRŠITEV BOŽIJIH ZAPOVEDI				
											NOGOMETAS HAJDUKA AVSTRALEC					

Nagrade za avgustovsko križanko podeljuje Barbara Moser - Kava bar na Slivniškem jezeru. S po štirimi ribjimi brodeti bodo svoje prijatelje pri njej pogostili Dušan Debenak iz Primoža, Mateja Baumkirher z Brda in Damjana Gabersček iz Šentjurja.

Brez strahu v prvenstvo

Mladinke šentjurskega Pletivata bodo s prvenstvom začele v nedeljo, 4. oktobra, ko se bodo ob 11. uri v telovadnici OŠ Franja Malgaja pomerile s Cometom iz Slovenskih Konjic. Šentjurska ekipa se je po skoraj dveh mesecih priprav že dodobra uigrala in v prvenstvu vzhodne skupine slovenske mladinske lige pričakuje enakovreden boj s vsemi tekmicami. Dekleta so v času priprav odigrala tudi dve prijateljski tekmi z neposrednimi rivalkami v ligi, ekipo Jing - Jang iz Trbovelj. V domači telovadnici so jih po sicer trdem boju na koncu zanesljivo premagale, pokazale pa so kar všečno igro. Predvsem so se izkazale v borbenosti. Na povratni tekmi v Zasavju so sicer izgubile, a je treba omeniti, da je trener Mackošek v drugem polčasu uigral predvsem kadetsko ekipo. Klub se je okrepil še z eno igralko, in sicer z eno najobetavnejših slovenskih branilk, **Julijo Perlič** iz Šmarja, ki pa si je na žalost poškodovala koleno in tako nekaj časa ne bo mogla igrati. Uprava kluba in vse igralko vabijo gledalce, da jih pridejo v čim večjem številu spodbujati na domače tekme.

L. H.

Kadetkinje Pletivata niso uspele

Na kvalifikacijskem turnirju za vstop v 1. ligo so to soboto izgubile srečanja z ekipama Postojne in Ilirije iz Ljubljane. Kljub težkim porazom pa predsednik kluba g. Leskovšek ni razočaran. Meni, da je bila že uvrstitev v kvalifikacije za mlade košarkarice velik uspeh in je zanje bolje, da se še eno sezono kalijo v nižji ligi, kot pa da bi jih demoralizirali neizbežni težni porazi v najvišji konkurenci.

L.H.

OBMOČNA OBRTNA ZBORNICA ŠENTJUR
Ul. Valentina Orožna 8, 3230 ŠENTJUR

objavlja

RAZPIS ŠTIPENDIJE
za študijsko leto 1998/99

POGOJI:

- * vpis v 3. letnik študija ekonomske ali pravne smeri
 - * povprečna ocena v 1. in 2. letniku 8,5
 - * prednost imajo otroci članov OOO Šentjur
- PRIJAVA NAJ VSEBUJE**
- * lastnoročno napisano prošnjo
 - * overjeno kopijo indeksa z ocenami 1. in 2. letnika študija
 - * kratko poročilo o poznavanju problematike malega gospodarstva
- ROK ZA PRIJAVO JE 10. 10. 1998**
- Prijave pošljejo kandidati na naslov: Območna obrtna zbornica Šentjur, Ulica Valentina Orožna 8, 3230 Šentjur, s pripisom: "ZA RAZPIS". O izboru bodo vsi kandidati pisno obveščeni.

Oni že vedo

Očitno je tudi občinska politika še vedno "živalsko" trda: za župansko oblast bodo šentjurske stranke poslale v boj kar dva živinozdravnika.

Ne gre za županovo promocijo - prvič

Spomenik Franju Malgaju, ki bo stal pred občinsko zgradbo in si ga je izmislil, naročil ter domala skoraj tudi naredil župan Malovrh sam, sploh ne pomeni Malovrhove predvolivne promocije - ni ga plačal sam, pa tudi Malgajeva podoba nima županovih potez.

Ne gre za županovo promocijo - drugič

Očitki nekaterih protikandidatov, da je župan prestavil letošnje Ipvčeve dneve v čas predvolilne kampanje, da bi se na njih promoviral, so brez osnove: ljudje Malovrha že predobro poznajo, da bi ga volili, bodisi z Ipvčevini dnevi ali brez njih.

Ne gre za županovo promocijo - tretjič

Da so črne gradnje le "picajzarstvo" neživiljskih birokratov, je prepričan tudi župan Malovrh: "njegov" spomenik Franju Malgaju, ki bo kraljeval pred občinsko hišo, bo tako kot znamenita nogometna ograja postavljen brez sleherne lokacijske in druge dokumentacije.

Ne gre za promocijo župana - četrtič

Poziv predsednice občinskega sveta Osetove na zadnji seji občinskega sveta navzočim svetnikom, da naj tisti, ki se strinjajo s predlogom, "pritisnejo" g. Erjavca, sicer tudi kandidata Združene liste za župana, nikakor ni promocijski poskus, temveč odkrit poziv na fizični obračun z liderjem konkurenčne stranke.

Novi časi - novi učni programi

V "Mestinskovi" šoli v Slivnici vedo, da je čas zlato: za naravoslovni obisk v živalskem vrtu so porabili vsega skupaj le 5 ur. Takole okrog 4 ure so se vozili, eno uro pa porabili za obračanje pred živalskim vrtom v Ljubljani. Sicer pa je bila že sama cesta proti Ljubljani namenjena spoznavanju živalskega sveta primerna - zverinska.

Sodni dan ob Slivniškem jezeru

Tistim, ki so se zgražali nad kurjenjem vodnega oreščka in zadimljeno rakitovsko dolino, ribiči sporočajo, da ni šlo za onesnaževanje okolja, temveč le za nazorni prikaz, kako se z naravo ne sme delati.

Za užaljenost ni meja

Na letošnji uspešni turistični prireditvi, kjer so Planinci pokazali vse, kar znajo in imajo, so etnologi močno pogrešali le eno njihovo znamenitost - njihovega župana Kneza.

V ŠENTJURJU PONOVO ODPIRA VRATA

**VULKANIZERSTVO
MULEJ**

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, 063/741-007

Delovni čas:
8 - 12 in 13 - 19
sobota:
7 - 13

ZA NUJNE PRIMERE

OD 0 - 24H NA NMT: 0609 630 652

ARCIJA: GUME DUNLOP - 15%

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,

SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očasna ambulanta**OČALA VSEH VRST:**

-FOTOSENZIBILNA

-BIFOKALNA

-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)

-STANJŠANA

-PLASTIČNA

-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,

PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

**Plačilo možno
na več čekov**

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Zidar Metka, s.p.

Ijubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

**Ob prazniku občine Šentjur
vam želimo veliko lepega.**

PRIPRAVILI SMO VELIKO IZBIRO OBLAČIL ZA JESEN

- otroške kavbojke od 2.200,00 SIT dalje
- moške in ženske kavbojke od 3.700,00 SIT dalje
- otroške trenerke že za 1.600,00 SIT
- moške in ženske trenerke samo 2.400,00 SIT
- otroške komplete že za 1.350,00 SIT
- spodnje perilo - NAJUGODNEJŠE CENE
- pižame brisače, igrače
- in še - in še

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

**obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi**